

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱
ارائه صورتهای مالی

سازمان حسابرسی

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱
ارائه صورتهای مالی

فهرست مندرجات

از بند	هدف
۱	دامنه کاربرد
۲	تعاریف
۷	صورتهای مالی
۹	هدف صورتهای مالی
۹	مجموعه کامل صورتهای مالی
۱۰	ویژگیهای عمومی
۱۵	ارائه منصفانه و رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی
۱۵	تداوم فعالیت
۲۵	مبنای تعهدی حسابداری
۲۷	اهمیت و تجمع
۲۹	تهاتر
۳۲	تناوب گزارشگری
۳۶	اطلاعات مقایسه‌ای
۳۸	ثبات رویه در ارائه
۴۵	ساختار و محتوا
۴۷	مقدمه
۴۷	تشخیص صورتهای مالی
۴۹	صورتهای وضعیت مالی
۵۴	اطلاعات قابل ارائه در صورتهای وضعیت مالی
۵۴	تفکیک اقلام به جاری و غیرجاری
۶۰	داراییهای جاری
۶۶	بدهیهای جاری
۶۹	اطلاعات قابل ارائه در صورتهای وضعیت مالی یا در یادداشتهای توضیحی
۷۷	صورتهای سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع
۸۱الف	اطلاعات قابل ارائه در بخش سود یا زیان دوره یا در صورتهای سود یا زیان
۸۲	اطلاعات قابل ارائه در بخش سایر اقلام سود و زیان جامع
۸۸	سود یا زیان دوره
۹۰	سایر اقلام سود و زیان جامع دوره
۹۷	اطلاعات قابل ارائه در صورتهای (های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی
۱۰۶	صورتهای تغییرات در حقوق مالکانه
۱۰۶	اطلاعات قابل ارائه در صورتهای تغییرات در حقوق مالکانه
۱۰۶الف	اطلاعات قابل ارائه در صورتهای تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی
۱۱۱	صورتهای جریانهای نقدی
۱۱۲	یادداشتهای توضیحی
۱۱۲	ساختار
۱۱۷	افشای رویه‌های حسابداری
۱۲۵	منابع عدم اطمینان برآوردها
۱۳۴	سرمایه
۱۳۶الف	ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است
۱۳۷	سایر موارد افشا
۱۳۹	تاریخ گذار و اجرا
۱۴۰	کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (تجدیدنظرشده در سال ۲۰۰۳)

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

هدف

- این استاندارد، مبنای ارائه صورتهای مالی با مقاصد عمومی را مقرر می‌کند تا از قابل مقایسه بودن آن با صورتهای مالی دوره‌های قبل واحد تجاری و نیز با صورتهای مالی سایر واحدهای تجاری اطمینان حاصل شود. این استاندارد، الزامات کلی درباره ارائه صورتهای مالی، رهنمودهایی درباره ساختار و حداقل الزامات مربوط به محتوای آنها را تعیین می‌کند.

دامنه کاربرد

- واحد تجاری باید این استاندارد را در تهیه و ارائه صورتهای مالی با مقاصد عمومی بر اساس استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بکار گیرد.
- سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، الزامات شناخت، اندازه‌گیری و افشای معاملات و سایر رویدادهای خاص را تعیین می‌کند.
- این استاندارد در مورد ساختار و محتوای صورتهای مالی میان‌دوره‌ای فشرده که طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۴ گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای تهیه می‌شود، کاربرد ندارد. با وجود این، بندهای ۱۵ تا ۳۵ درباره این گونه صورتهای مالی کاربرد دارد. این استاندارد بطور یکسان برای تمام واحدهای تجاری، از جمله واحدهایی که صورتهای مالی تلفیقی طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰ صورتهای مالی تلفیقی و واحدهایی که صورتهای مالی جداگانه طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۷ صورتهای مالی جداگانه ارائه می‌کنند، کاربرد دارد.
- در این استاندارد از اصطلاحاتی استفاده می‌شود که برای واحدهای انتفاعی، از جمله واحدهای تجاری بخش عمومی مناسب است. چنانچه واحدهایی با فعالیتهای غیرانتفاعی در بخش خصوصی یا بخش عمومی این استاندارد را بکار گیرند، ممکن است تغییراتی در عناوین صورتهای مالی و برخی اقلام اصلی مندرج در آنها ضرورت یابد.
- همچنین، ممکن است در واحدهای تجاری که طبق تعاریف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۲ ابزارهای مالی: ارائه، فاقد حقوق مالکانه می‌باشند (مانند برخی صندوقهای مشترک سرمایه‌گذاری) و واحدهای تجاری که سهام سرمایه آنها حقوق مالکانه نیست (مانند برخی واحدهای تعاونی)، ممکن است تغییراتی برای ارائه حقوق اعضا در صورتهای مالی ضرورت یابد.

تعاریف

- در این استاندارد، اصطلاحات زیر با معانی مشخص زیر بکار رفته است:
 - صورتهای مالی با مقاصد عمومی (که از این پس "صورتهای مالی" نامیده می‌شود)، صورتهای مالی است که هدف آن تأمین نیازهای استفاده‌کنندگان است که در موقعیتی قرار ندارند تا واحد تجاری را ملزم کنند گزارشهایی مطابق با نیازهای اطلاعاتی خاص آنها تهیه کند.
 - غیرعملی بکارگیری یک الزام در صورتی غیرعملی است که واحد تجاری پس از هر گونه تلاش معقول، نتواند آن را بکار گیرد.
 - استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی استانداردها و تفاسیر منتشرشده توسط هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری است. این استانداردها شامل موارد زیر است:
 - الف. استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی؛
 - ب. استانداردهای بین‌المللی حسابداری؛
 - پ. تفاسیر کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی؛ و
 - ت. تفاسیر کمیته تفاسیر مباحث جاری.^۱

باهمیت موارد عدم ارائه یا ارائه نادرست اقلام در صورتی بااهمیت است که به تنهایی یا در مجموع، بر تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان که بر اساس صورتهای مالی اتخاذ می‌شود، تأثیر بگذارد. اهمیت به اندازه و ماهیت عدم ارائه یا ارائه نادرست بستگی دارد که با توجه به شرایط محیطی در مورد آن قضاوت می‌شود. اندازه یا ماهیت یک قلم، یا ترکیب هر دو، می‌تواند عامل تعیین‌کننده باشد. ارزیابی این موضوع که آیا عدم ارائه یا ارائه نادرست می‌تواند بر تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان اثر بگذارد و در نتیجه بااهمیت باشد، مستلزم در نظر گرفتن ویژگیهای استفاده‌کنندگان است. طبق بند ۲۵ چارچوب تهیه و ارائه صورتهای مالی^۲، "فرض می‌شود که

۱. تعریف استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، پس از تغییر نامهای صورت‌گرفته در اساسنامه جدید بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، در سال ۲۰۱۰ تغییر کرد.
 ۲. در سپتامبر سال ۲۰۱۰، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری مفاهیم نظری گزارشگری مالی را جایگزین چارچوب کرد. فصل ۳ مفاهیم نظری جایگزین بند ۲۵ شد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی

استفاده کنندگان، درباره فعالیتهای تجاری و اقتصادی و حسابداری آگاهی معقولی دارند و مایلند با تلاش منطقی، اطلاعات را مطالعه کنند. "بنابراین، این ارزیابی مستلزم در نظر گرفتن این است که چگونه به نحو معقولی می‌توان انتظار داشت که تصمیم‌گیرهای اقتصادی استفاده کنندگانی با این ویژگیها، تحت تأثیر قرار گیرد.

یادداشت‌های توضیحی شامل اطلاعاتی است افزون بر آنچه در صورت وضعیت مالی، صورت‌های سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، صورت تغییرات در حقوق مالکانه و صورت جریانهای نقدی ارائه شده است. این یادداشتها اطلاعات توضیحی یا جزئیات اقلام ارائه شده در صورتهای مالی و اطلاعاتی در مورد اقلامی که واجد شرایط لازم برای شناسایی در صورتهای مالی نیست، ارائه می‌دهد.

سایر اقلام سود و زیان جامع در برگیرنده اقلامی از درآمدها و هزینه‌ها (شامل تعدیلات تجدیدطبقه‌بندی) است که سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، شناسایی آنها را در سود یا زیان دوره الزامی یا مجاز نکرده باشد.

اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع، شامل موارد زیر است:

الف. تغییرات در مازاد تجدید ارزیابی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶ املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۸ داراییهای نامشهود مراجعه شود)؛

ب. تجدید اندازه‌گیری طرحهای با مزایای معین (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۹ مزایای کارکنان مراجعه شود)؛

پ. سود و زیان ناشی از تسعیر صورتهای مالی عملیات خارجی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۱ آثار تغییر در نرخ ارز مراجعه شود)؛

ت. سود و زیان ناشی از سرمایه‌گذاری در ابزارهای مالکانه اختصاص یافته به ارزش منصفانه از طریق سایر اقلام سود و زیان جامع طبق بند ۵.۷.۷ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ ابزارهای مالی؛

(ت.الف). سود و زیان مربوط به داراییهای مالی اندازه‌گیری شده به ارزش منصفانه از طریق سایر اقلام سود و زیان جامع طبق بند ۴.۱.۲ الف استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹؛

ث. بخش اثربخش سودها و زیانهای مربوط به ابزارهای مصون‌سازی در مصون‌سازی جریانهای نقدی و سودها و زیانهای مربوط به ابزارهای مصون‌سازی که سرمایه‌گذاری در ابزارهای مالکانه اندازه‌گیری شده به ارزش منصفانه از طریق سایر اقلام سود و زیان جامع طبق بند ۵.۷.۵ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ را مصون می‌کند (به فصل ۶ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ مراجعه شود)؛

ج. برای بدهیهای خاصی که به طبقه اندازه‌گیری شده به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره اختصاص یافته‌اند، مبلغ تغییر در ارزش منصفانه که به تغییرات در ریسک اعتباری بدهی قابل انتساب است (به بند ۵.۷.۷ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ مراجعه شود)؛

ج. تغییر در ارزش ارزش زمانی اختیارهای معامله هنگام تفکیک ارزش ذاتی و ارزش زمانی قرارداد اختیار معامله و اختصاص تنها تغییر در ارزش ذاتی به عنوان ابزار مصون‌سازی (به فصل ۶ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ مراجعه شود)؛

ح. تغییر در ارزش عناصر آتی قراردادهای آتی هنگام تفکیک عنصر تسویه آتی و عنصر تسویه آتی پیمان آتی و اختصاص تنها تغییر در ارزش عنصر تسویه آتی به عنوان ابزار مصون‌سازی، و تغییر در ارزش تفاوت مبنای ارز یک ابزار مالی هنگام مستثنی کردن آن از اختصاص آن ابزار مالی به عنوان ابزار مصون‌سازی (به فصل ۶ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ مراجعه شود).

مالکان دارندگان ابزارهایی هستند که به عنوان حقوق مالکانه طبقه‌بندی شده است.

سود یا زیان دوره درآمدها منهای هزینه‌ها، به جز اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع است.

تعدیلات تجدید طبقه‌بندی مبالغی است که در دوره جاری یا دوره‌های قبل، در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده است و در دوره جاری، به سود یا زیان دوره منتقل می‌شود.

مجموع سود و زیان جامع تغییر در حقوق مالکانه طی دوره در نتیجه معاملات و سایر رویدادها، به جز تغییرات ناشی از معامله با مالکان به عنوان مالک است.

مجموع سود و زیان جامع، متشکل از تمام اجزای "سود یا زیان دوره" و "سایر اقلام سود و زیان جامع" است.

اگرچه این استاندارد از اصطلاحات "سایر اقلام سود و زیان جامع"، "سود یا زیان دوره" و "مجموع سود و زیان جامع" استفاده می‌کند، اما واحد تجاری می‌تواند برای توصیف این ارقام از اصطلاحات دیگری استفاده کند، مشروط بر اینکه مفهوم مورد نظر را به روشنی ارائه باشد. برای مثال، ممکن است واحد تجاری برای توصیف سود یا زیان دوره، از اصطلاح "سود خالص" استفاده کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

الف. اصطلاحات زیر در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۲ ابزارهای مالی: ارائه، توضیح داده شده و در این استاندارد با معانی مشخص شده در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۲ بکار رفته است:

الف. ابزار مالی قابل فروش به ناشر، که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی می‌شود (به بندهای ۱۶ الف و ۱۶ ب استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۲ مراجعه شود)

ب. ابزاری که واحد تجاری را متعهد می‌کند تا سهم متناسبی از خالص داراییهای واحد تجاری را تنها در زمان تسویه، به طرف دیگر تحویل دهد و به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی می‌شود (به بندهای ۱۶ پ و ۱۶ ت استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۲ مراجعه شود).

صورتهای مالی

هدف صورتهای مالی

۹. صورتهای مالی، ارائه ساختاریافته وضعیت مالی و عملکرد مالی واحد تجاری است. هدف صورتهای مالی، ارائه اطلاعاتی درباره وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریانهای نقدی واحد تجاری است که برای تصمیم‌گیریهایی اقتصادی طیف گسترده‌ای از استفاده‌کنندگان مفید باشد. همچنین صورتهای مالی نتایج مباشرت مدیریت نسبت به منابعی که به آن سپرده شده است را نشان می‌دهد. برای دستیابی به این هدف، صورتهای مالی اطلاعات زیر را درباره واحد تجاری ارائه می‌کند:

الف. داراییها؛

ب. بدهیها؛

پ. حقوق مالکانه؛

ت. درآمدها و هزینه‌ها، شامل سودها و زیانها؛

ث. آورده و ستانده مالکان به عنوان مالک؛ و

ج. جریانهای نقدی.

این اطلاعات، همراه با سایر اطلاعات مندرج در یادداشت‌های توضیحی، به استفاده‌کنندگان صورتهای مالی برای پیش‌بینی جریانهای نقدی واحد تجاری در آینده، به ویژه زمانبندی و قطعیت آنها، کمک می‌کند.

مجموعه کامل صورتهای مالی

۱۰. مجموعه کامل صورتهای مالی شامل موارد زیر است:

الف. صورت وضعیت مالی به تاریخ پایان دوره؛

ب. صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع برای دوره؛

پ. صورت تغییرات در حقوق مالکانه برای دوره؛

ت. صورت جریانهای نقدی برای دوره.

ث. یادداشت‌های توضیحی، شامل خلاصه اهم رویه‌های حسابداری و سایر اطلاعات توضیحی؛

ثالف. اطلاعات مقایسه‌ای دوره قبل طبق بندهای ۳۸ و ۳۸ الف؛ و

ج. صورت وضعیت مالی به تاریخ ابتدای دوره قبل، چنانچه واحد تجاری یک رویه حسابداری را با تسری به گذشته بکار گیرد یا اقلام صورتهای مالی را با تسری به گذشته تجدید ارائه نماید، یا اقلام صورتهای مالی را طبق بندهای ۴۰ الف تا ۴۰ ت تجدید طبقه‌بندی کند.

واحد تجاری می‌تواند برای صورتهای مالی از عناوینی متفاوت با عناوین بکار رفته در این استاندارد استفاده کند. برای مثال، واحد تجاری ممکن است به جای "صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع"، از "صورت سود و زیان جامع" استفاده نماید.

الف. ممکن است واحد تجاری برای سود یا زیان دوره و سایر اقلام سود و زیان جامع، صورت مالی واحد ارائه کند که در آن، سود یا زیان دوره و سایر اقلام سود و زیان جامع، در دو بخش نشان داده می‌شود. این بخشها باید همراه با یکدیگر ارائه شود به گونه‌ای که بلافاصله پس از بخش اول، بخش سایر اقلام سود و زیان جامع درج شود. ممکن است واحد تجاری بخش سود یا زیان دوره را در صورت سود یا زیان جداگانه‌ای ارائه کند. در این حالت، صورت سود یا زیان جداگانه باید بلافاصله قبل از صورتی قرار گیرد که اقلام سود و زیان جامع را ارائه می‌کند و با سود یا زیان دوره شروع می‌شود.

۱۱. واحد تجاری باید در مجموعه کامل صورتهای مالی، تمام صورتهای مالی را با اهمیت یکسان ارائه کند.

۱۲. [حذف شد]

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۱۳. بسیاری از واحدهای تجاری، خارج از صورتهای مالی، بررسیهای مالی مدیریت را ارائه می‌کنند که در آن، ویژگیهای اصلی عملکرد مالی و وضعیت مالی واحد تجاری و عدم اطمینانهای عمده پیش روی واحد تجاری، توصیف می‌شود. این گزارش می‌تواند شامل بررسی موارد زیر باشد:
- الف. عوامل اصلی و اثرگذار تعیین‌کننده عملکرد مالی، شامل تغییرات در محیط فعالیت واحد تجاری، واکنش واحد تجاری به این تغییرات و آثار آنها، و خط مشی سرمایه‌گذاری واحد تجاری برای حفظ و بهبود عملکرد مالی، از جمله خط مشی تقسیم سود؛
- ب. منابع تأمین مالی واحد تجاری و نسبت مورد انتظار بدهیها به حقوق مالکانه؛ و
- پ. منابع واحد تجاری که طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، در صورت وضعیت مالی شناسایی نمی‌شود.
۱۴. بسیاری از واحدهای تجاری، خارج از صورتهای مالی، گزارشها و صورتهایی از قبیل گزارشهای زیست‌محیطی و صورتهای ارزش افزوده را نیز ارائه می‌کنند، به‌خصوص در صناعی که عوامل زیست‌محیطی، از اهمیت برخوردار است و کارکنان، گروه مهمی از استفاده‌کنندگان را تشکیل می‌دهند. گزارشها و صورتهایی که خارج از صورتهای مالی ارائه می‌شود در دامنه کاربرد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی قرار نمی‌گیرد.

ویژگیهای عمومی

ارائه منصفانه و رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

۱۵. صورتهای مالی باید وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریانهای نقدی واحد تجاری را بطور منصفانه ارائه کند. ارائه منصفانه مستلزم بیان صادقانه آثار معاملات، سایر رویدادها و شرایط طبق تعاریف و معیارهای شناخت داراییها، بدهیها، درآمدها و هزینه‌های مندرج در چارچوب است. فرض بر این است که بکارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، و در صورت لزوم افشای اطلاعات بیشتر، منجر به ارائه منصفانه صورتهای مالی می‌شود.
۱۶. واحد تجاری که صورتهای مالی آن طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه می‌شود، باید با عبارتی صریح و بی‌قید و شرط، این مطابقت را در یادداشتهای توضیحی بیان کند. واحد تجاری نباید در صورتهای مالی اظهار نماید که صورتهای مالی طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی است، مگر اینکه این صورتهای با تمام الزامات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مطابقت داشته باشد.
۱۷. تقریباً در تمام شرایط، واحد تجاری با رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مربوط، به ارائه منصفانه دست می‌یابد. علاوه بر این، ارائه منصفانه واحد تجاری را ملزم می‌کند که:
- الف. رویه‌های حسابداری را طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات انتخاب و اعمال نماید. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸، سلسله مراتب رهنمودهای معتبر را تعیین می‌کند که مدیریت در نبود استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی که بطور مشخص برای یک قلم کاربرد دارد، مورد توجه قرار می‌دهد.
- ب. اطلاعات، از جمله رویه‌های حسابداری را به گونه‌ای مربوط، قابل اتکا، قابل مقایسه و قابل فهم ارائه کند.
- پ. سدر مواردی که رعایت الزامات خاصی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بهبود درک استفاده‌کنندگان صورتهای مالی از تأثیر معاملات خاص، سایر رویدادها و شرایط، بر وضعیت مالی و عملکرد مالی واحد تجاری کافی نباشد، موارد بیشتری را افشا کند.
۱۸. واحد تجاری نمی‌تواند بکارگیری رویه‌های نامناسب حسابداری را با افشای رویه‌های حسابداری استفاده‌شده یا از طریق توصیف در یادداشتهای توضیحی جبران کند.
۱۹. در شرایط بسیار نادر که مدیریت به این نتیجه می‌رسد که رعایت یک الزام از یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، آنقدر همراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی، مندرج در چارچوب، ناسازگار است، انحراف واحد تجاری از آن الزام، به شیوه تعیین‌شده در بند ۲۰ الزامی است، به شرط آنکه مقررات مربوط، چنین انحرافی را الزامی کند یا مانع آن نشود.
۲۰. در صورت انحراف واحد تجاری طبق بند ۱۹، موارد زیر باید افشا شود:
- الف. اینکه مدیریت به این نتیجه رسیده است که صورتهای مالی، وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریانهای نقدی واحد تجاری را بطور منصفانه ارائه می‌کند؛
- ب. اینکه واحد تجاری به استثنای انحراف از یک الزام خاص جهت دستیابی به ارائه منصفانه، استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مربوط را رعایت کرده است؛

۱. در بندهای ۱۵ تا ۲۴، به هدف صورتهای مالی در چارچوب [تهیه و ارائه صورتهای مالی] اشاره شده است. در سپتامبر سال ۲۰۱۰، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری، مفاهیم نظری گزارشگری مالی را جایگزین چارچوب کرد که به موجب آن، هدف گزارشگری مالی با مقاصد عمومی، جایگزین هدف صورتهای مالی شد. به فصل ۱ مفاهیم نظری مراجعه شود.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

پ. عنوان استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی که واحد تجاری از آن منحرف شده است، ماهیت انحراف، شامل نحوه عمل حسابداری مقرر در آن استاندارد، دلیل اینکه چرا در آن شرایط آن نحوه عمل آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی، مندرج در چارچوب، ناسازگار می‌باشد و نحوه عمل حسابداری استفاده‌شده؛ و

ت. در هر یک از دوره‌های ارائه‌شده، اثر مالی انحراف بر هر یک از اقلام صورتهای مالی با فرض رعایت الزام استاندارد حسابداری مربوط.

۲۱. چنانچه واحد تجاری در یکی از دوره‌های گذشته، از یک الزام مندرج در یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی منحرف شده باشد و آن انحراف بر مبالغ شناسایی‌شده در صورتهای مالی دوره جاری مؤثر باشد، باید موارد تعیین‌شده در بند ۲۰ (پ) و (ت) را افشا کند.

۲۲. برای مثال، بند ۲۱ زمانی کاربرد دارد که در یکی از دوره‌های گذشته، واحد تجاری از یک الزام مندرج در یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی برای اندازه‌گیری داراییها یا بدهیها، منحرف شده باشد و آن انحراف، اندازه‌گیری تغییر در داراییها و بدهیهای شناسایی‌شده در صورتهای مالی دوره جاری را تحت تأثیر قرار دهد.

۲۳. در شرایط بسیار نادر که مدیریت واحد تجاری به این نتیجه می‌رسد که رعایت یک الزام از یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی، مندرج در چارچوب، ناسازگار می‌باشد، اما مقررات مربوط، انحراف از این الزام را منع می‌کند، واحد تجاری باید تا حد ممکن جنبه‌های گمراه‌کننده متصور از رعایت آن الزام را با افشای موارد زیر کاهش دهد:

الف. عنوان استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی مورد نظر، ماهیت الزام و دلیل اینکه چرا مدیریت به این نتیجه رسیده است که رعایت آن الزام آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی مندرج در چارچوب ناسازگار است؛ و

ب. در هر یک از دوره‌های ارائه‌شده، تعدیلات اقلامی از صورتهای مالی که از نظر مدیریت برای دستیابی به ارائه منصفانه ضروری است.

۲۴. به منظور رعایت بندهای ۱۹ تا ۲۳، یک قلم از اطلاعات، زمانی با هدف صورتهای مالی ناسازگار خواهد بود که بطور صادقانه معرف معاملات، سایر رویدادها و شرایطی نباشد که مدعی بیان آن است یا به گونه‌ای معقول انتظار می‌رود بیان کند، و در نتیجه بتواند تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان صورتهای مالی را تحت تأثیر قرار دهد. مدیریت برای ارزیابی این موضوع که آیا رعایت الزام خاص در یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی مندرج در چارچوب ناسازگار باشد، موارد زیر را مورد توجه قرار می‌دهد:

الف. دلیل عدم دستیابی به هدف صورتهای مالی در شرایط خاص؛ و

ب. تفاوت شرایط واحد تجاری با شرایط سایر واحدهای تجاری که آن الزام را رعایت می‌کنند. اگر سایر واحدهای تجاری در شرایط مشابه این الزام را رعایت می‌کنند، این فرض قابل رد وجود دارد که رعایت آن الزام توسط واحد تجاری آنقدر گمراه‌کننده نیست که با هدف صورتهای مالی مندرج در چارچوب ناسازگار باشد.

تداوم فعالیت

۲۵. مدیریت در زمان تهیه صورتهای مالی باید توانایی واحد تجاری را برای تداوم فعالیت ارزیابی کند. واحد تجاری باید صورتهای مالی را بر مبنای تداوم فعالیت تهیه کند، مگر اینکه مدیریت قصد انحلال واحد تجاری یا توقف عملیات را داشته باشد یا گزینه واقع‌بینانه دیگری نداشته باشد. زمانی که مدیریت در ارزیابیهای خود، از عدم اطمینان بااهمیت در ارتباط با رویدادها و شرایطی آگاه است که ممکن است نسبت به توانایی تداوم فعالیت واحد تجاری، تردید اساسی ایجاد کند، واحد تجاری باید این عدم اطمینان را افشا کند. هنگامی که واحد تجاری صورتهای مالی را بر مبنای تداوم فعالیت تهیه نمی‌کند، باید این واقعیت را همراه با مبنای تهیه صورتهای مالی و دلایل عدم تداوم فعالیت واحد تجاری، افشا کند.

۲۶. مدیریت برای ارزیابی مناسب بودن فرض تداوم فعالیت، تمام اطلاعات در دسترس درباره حداقل دوازده ماه آینده پس از پایان دوره گزارشگری، و نه محدود به آن، را در نظر می‌گیرد. میزان بررسی این اطلاعات، به واقعیتهای مربوط به هر مورد بستگی دارد. در مواردی که واحد تجاری سابقه عملیات سودآور و دسترسی آسان به منابع مالی داشته باشد، ممکن است بدون تجزیه و تحلیل تفصیلی به این نتیجه برسد که حسابداری بر مبنای تداوم فعالیت مناسب است. در سایر موارد، مدیریت برای قانع شدن نسبت به مناسب بودن مبنای تداوم فعالیت، ممکن است نیاز به بررسی طیف گسترده‌ای از عوامل مربوط به سودآوری جاری و مورد انتظار، جدول زمانبندی پرداخت بدهیها و منابع بالقوه جایگزین تأمین مالی داشته باشد.

مبنای تعهدی در حسابداری

۲۷. واحد تجاری، صورتهای مالی خود را، به استثنای اطلاعات جریانهای نقدی، باید بر مبنای تعهدی تهیه کند.

۲۸. واحد تجاری هنگام استفاده از مبنای تعهدی در حسابداری، اقلامی را به عنوان دارایی، بدهی، حقوق مالکانه، درآمد و هزینه (عناصر صورتهای مالی) شناسایی می‌کند که تعاریف و معیارهای شناخت آن عناصر طبق چارچوب احراز شده باشد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی

اهمیت و تجميع

۲۹. واحد تجاری باید هر طبقه با اهمیت از اقلام مشابه را بطور جداگانه ارائه کند. واحد تجاری باید اقلامی را که ماهیت یا کارکرد مشابه ندارند، به طور جداگانه ارائه کند مگر آنکه این اقلام بی‌اهمیت باشند.

۳۰. صورتهای مالی، نتیجه پردازش تعداد زیادی از معاملات یا سایر رویدادها است که بر اساس ماهیت یا کارکرد، در طبقاتی تجميع می‌شود. آخرین مرحله از فرایند تجميع و طبقه‌بندی، ارائه اطلاعات فشرده و طبقه‌بندی شده‌ای است که اقلام اصلی صورتهای مالی را تشکیل می‌دهد. اگر یک قلم اصلی به تنهایی با اهمیت نباشد، با اقلام دیگر در متن صورتهای مالی یا یادداشت‌های توضیحی تجميع می‌شود. اگر اهمیت یک قلم آنقدر نباشد که ارائه جداگانه آن را در صورتهای مالی توجیه کند، ممکن است افشای جداگانه آن را در یادداشت‌های توضیحی توجیه‌پذیر نماید.

۳۰ الف. هنگام بکارگیری این استاندارد و سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، واحد تجاری باید با در نظر گرفتن تمام واقعیتهای و شرایط موجود، درباره اینکه چگونه اطلاعات در صورتهای مالی تجميع شود و کدام اطلاعات در یادداشت‌های توضیحی درج گردد، تصمیم‌گیری کند. واحد تجاری نباید با پنهان کردن اطلاعات با اهمیت در میان اطلاعات بی‌اهمیت یا با تجميع اقلام با اهمیتی که ماهیت و کارکرد متفاوت دارند، از قابلیت درک صورتهای مالی بکاهد.

۳۱. برخی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مشخص می‌کنند که کدام اطلاعات در متن صورتهای مالی و کدام اطلاعات در یادداشت‌های توضیحی ارائه شود. واحد تجاری در صورتی باید اطلاعات الزامی طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را افشا کند که آن اطلاعات با اهمیت باشد. این موضوع، حتی در مواردی که استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی حاوی الزامات خاصی باشد یا حداقل الزامات را تعیین کند، مصداق دارد. همچنین، در مواردی که رعایت الزامات خاصی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای درک استفاده‌کنندگان صورتهای مالی از تأثیر معاملات خاص، سایر رویدادها و شرایط بر وضعیت مالی و عملکرد مالی واحد تجاری کافی نباشد، واحد تجاری باید افشای موارد بیشتر را مورد توجه قرار دهد.

تهاتر

۳۲. واحد تجاری نباید داراییها و بدهیها یا درآمدها و هزینه‌ها را با یکدیگر تهاتر کند، مگر اینکه طبق یکی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، تهاتر آنها الزامی یا مجاز باشد.

۳۳. واحد تجاری داراییها و بدهیها، و درآمدها و هزینه‌ها را جداگانه گزارش می‌کند. تهاتر در صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در صورت وضعیت مالی، موجب کاهش توانایی درک استفاده‌کنندگان از معاملات انجام شده، سایر رویدادها و شرایط و ارزیابی جریانهای نقد آتی واحد تجاری می‌شود، به استثنای مواردی که تهاتر، محتوای معامله یا رویدادی دیگر را منعکس می‌کند. اندازه‌گیری داراییها پس از کسر اقلام کاهنده ارزش - برای مثال، ذخیره نابایبی موجودیها و ذخیره مطالبات مشکوک‌الوصول دریافتی‌ها - تهاتر محسوب نمی‌شود.

۳۴. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۵ درآمد عملیاتی حاصل از قرارداد با مشتریان، واحد تجاری را ملزم می‌کند درآمد عملیاتی حاصل از قرارداد با مشتریان را به مبلغ مابه‌ازایی که واحد تجاری انتظار دارد در ازای انتقال کالاها یا خدمات تعهدشده محق به دریافت آن باشد، اندازه‌گیری کند. برای مثال؛ مبلغ درآمد عملیاتی شناسایی شده، منعکس‌کننده هر گونه تخفیف تجاری و تخفیف مقداری اعطایی واحد تجاری است. واحد تجاری در روال عادی فعالیتهای خود معاملات دیگری انجام می‌دهد که درآمد عملیاتی ایجاد نمی‌کند، اما همراه با انجام فعالیتهای اصلی مولد درآمد عملیاتی انجام می‌شود. واحد تجاری نتایج این گونه معاملات را با تهاتر درآمدها و هزینه‌های مربوط ناشی از آن معاملات ارائه می‌کند، به شرط آنکه این نحوه ارائه، نشان‌دهنده محتوای معامله یا رویدادی دیگر باشد. برای مثال:

الف. واحد تجاری سود و زیان حاصل از واگذاری داراییهای غیرجاری مانند سرمایه‌گذاریها و داراییهای عملیاتی را از طریق کسر کردن مبلغ دفتری دارایی و هزینه‌های فروش مربوط از مبلغ مابه‌ازای حاصل از واگذاری ارائه می‌کند.

ب. واحد تجاری ممکن است مخارج مرتبط با ذخایر شناسایی شده طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷ ذخایر، بدهیهای احتمالی و داراییهای احتمالی که بر اساس توافق قراردادی با اشخاص ثالث (برای مثال، ضمانت‌نامه) تسویه می‌شود را با پرداختهای شخص ثالث تهاتر کند.

۳۵. افزون بر این، واحد تجاری سودها و زیانهای گروهی از معاملات مشابه، برای مثال، سودها و زیانهای مبادله ارزی یا سودها و زیانهای حاصل از ابزارهای مالی نگهداری شده برای مبادله را به صورت خالص ارائه می‌کند. با وجود این، چنانچه این سودها و زیانها با اهمیت باشد، واحد تجاری آنها را بطور جداگانه ارائه می‌کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

تناوب گزارشگری

۳۶. واحد تجاری باید مجموعه کامل صورتهای مالی (شامل اطلاعات مقایسه‌ای) را حداقل بطور سالانه ارائه کند. زمانی که واحد تجاری پایان دوره گزارشگری خود را تغییر می‌دهد و صورتهای مالی را برای دوره‌ای طولانی‌تر یا کوتاهتر از یکسال ارائه می‌کند، باید افزون بر دوره تحت پوشش صورتهای مالی، موارد زیر را افشا کند:

الف. دلیل استفاده از دوره طولانی‌تر یا کوتاهتر؛ و

ب. این واقعیت که مبالغ ارائه‌شده در صورتهای مالی بطور کامل قابل مقایسه نیستند.

۳۷. واحد تجاری بطور معمول صورتهای مالی را همواره برای دوره‌های یک ساله تهیه می‌کند. با وجود این، برخی واحدهای تجاری به دلایل عملی ترجیح می‌دهند، برای مثال، برای دوره ۵۲ هفته‌ای، گزارش تهیه کنند. این استاندارد چنین رویه‌ای را منع نمی‌کند.

اطلاعات مقایسه‌ای

حداقل اطلاعات مقایسه‌ای

۳۸. واحد تجاری باید اطلاعات مقایسه‌ای دوره گذشته را برای تمام مبالغ گزارش‌شده در صورتهای مالی دوره جاری ارائه کند، مگر در مواردی که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، روش دیگری را مجاز یا الزامی کرده باشد. واحد تجاری باید در صورتی اطلاعات مقایسه‌ای مربوط به اطلاعات تشریحی و توضیحی را افشا کند که برای درک صورتهای مالی دوره جاری مربوط باشد.

۳۸الف. واحد تجاری باید، حداقل، دو صورت وضعیت مالی، دو صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، دو صورت سود یا زیان جداگانه (در صورت ارائه)، دو صورت جریانهای نقدی و دو صورت تغییرات در حقوق مالکانه و یادداشتهای توضیحی مربوط را ارائه نماید.

۳۸ب. در برخی موارد، اطلاعات تشریحی ارائه‌شده در صورتهای مالی دوره(های) قبل، در دوره جاری همچنان مربوط تلقی می‌شود. برای مثال، واحد تجاری جزئیات دعای حقوقی که نتایج آن در پایان دوره قبل نامعلوم بوده و اکنون حل شده است را در دوره جاری افشا می‌کند. ممکن است استفاده کنندگان، از افشای اطلاعات درباره اینکه در پایان دوره قبل عدم اطمینان وجود داشته و از افشای اطلاعات درباره گامهایی که طی دوره برای رفع این عدم اطمینان برداشته شده است، منتفع شوند.

اطلاعات مقایسه‌ای بیشتر

۳۸پ. واحد تجاری ممکن است علاوه بر حداقل صورتهای مالی مقایسه‌ای الزامی در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، اطلاعات مقایسه‌ای دیگری نیز ارائه کند، مشروط بر اینکه اطلاعات مزبور، طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه شده باشد. این اطلاعات مقایسه‌ای می‌تواند شامل یک یا چند صورت مالی اشاره‌شده در بند ۱۰ باشد، اما لازم نیست که آنها مجموعه کامل صورتهای مالی را تشکیل دهند. در این گونه موارد، واحد تجاری باید برای این صورتهای اضافه‌شده، یادداشتهای توضیحی مربوط را ارائه کند.

۳۸ت. برای مثال، ممکن است یک واحد تجاری صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع سوم را نیز ارائه کند (از طریق ارائه دوره جاری، دوره قبل و یک دوره مقایسه‌ای اضافی). اما این واحد تجاری ملزم به ارائه صورت وضعیت مالی سوم، صورت جریانهای نقدی سوم یا صورت تغییرات در حقوق مالکانه سوم (یعنی صورت مالی مقایسه‌ای اضافی) نمی‌باشد. واحد تجاری مزبور باید در یادداشتهای توضیحی صورتهای مالی، اطلاعات مقایسه‌ای مربوط به صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع اضافی مزبور را ارائه نماید.

۳۹ تا ۴۰. [حذف شد]

تغییر در رویه‌های حسابداری، تجدید ارائه با تسری به گذشته یا تجدید طبقه‌بندی

۴۰الف. واحد تجاری در صورتی باید علاوه بر حداقل صورتهای مالی مقایسه‌ای مقرر در بند ۳۸الف، سومین صورت وضعیت مالی را به تاریخ ابتدای دوره قبل ارائه کند که:

الف. یک رویه حسابداری را با تسری به گذشته بکار گیرد، اقلامی از صورتهای مالی را با تسری به گذشته تجدید ارائه نماید یا اقلامی در صورتهای مالی را تجدید طبقه‌بندی کند؛ و

ب. بکارگیری رویه حسابداری با تسری به گذشته، تجدید ارائه با تسری به گذشته یا تجدید طبقه‌بندی، بر اطلاعات مندرج در صورت وضعیت مالی در ابتدای دوره قبل، اثر بااهمیتی داشته باشد.

۴۰ب. در شرایط توصیف‌شده در بند ۴۰الف، واحد تجاری باید سه صورت وضعیت مالی به تاریخهای زیر ارائه کند:

الف. پایان دوره جاری؛

ب. پایان دوره قبل؛ و

پ. ابتدای دوره قبل.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی

۴۰. هرگاه واحد تجاری، طبق بند ۴۰ الف، ملزم به ارائه یک صورت وضعیت مالی اضافی باشد، باید اطلاعات مقرر در بندهای ۴۱ تا ۴۴ و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ را ارائه کند. اما نیازی به ارائه یادداشتهای توضیحی مربوط به صورت وضعیت مالی آغازین به تاریخ ابتدای دوره قبل نیست.

۴۰. تاریخ صورت وضعیت مالی آغازین، باید ابتدای دوره قبل باشد، صرف‌نظر از اینکه صورتهای مالی واحد تجاری، اطلاعات مقایسه‌ای دوره‌های قبل‌تر را ارائه می‌کند یا خیر (مجاز طبق بند ۳۸ پ).

۴۱. چنانچه واحد تجاری ارائه یا طبقه‌بندی اقلام را در صورتهای مالی خود را تغییر دهد، باید مبالغ مقایسه‌ای نیز باید تجدید طبقه‌بندی شود، مگر اینکه تجدید طبقه‌بندی غیرعملی باشد. هنگامی که واحد تجاری مبالغ مقایسه‌ای را تجدید طبقه‌بندی می‌کند، موارد زیر، از جمله به تاریخ ابتدای دوره قبل، باید افشا شود:

الف. ماهیت تجدید طبقه‌بندی؛

ب. مبلغ هر قلم یا هر طبقه از اقلام که تجدید طبقه‌بندی می‌شود؛ و

پ. دلیل تجدید طبقه‌بندی.

۴۲. هنگامی که تجدید طبقه‌بندی مبالغ مقایسه‌ای غیرعملی باشد، واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

الف. دلیل عدم تجدید طبقه‌بندی آن مبالغ؛ و

ب. ماهیت تعدیلات، اگر تجدید طبقه‌بندی مبالغ انجام می‌شد.

۴۳. افزایش قابلیت مقایسه بین دوره‌های اطلاعات، به ویژه با ایجاد امکان ارزیابی روندها در اطلاعات مالی برای مقاصد پیش‌بینی، به استفاده کنندگان در تصمیم‌گیریهای اقتصادی کمک می‌کند. در برخی شرایط، تجدید طبقه‌بندی اطلاعات مقایسه‌ای مربوط به دوره خاصی در گذشته به منظور قابلیت مقایسه با دوره جاری، غیرعملی است. برای مثال، ممکن است واحد تجاری در دوره(های) گذشته، داده‌ها را به گونه‌ای جمع‌آوری نکرده باشد که تجدید طبقه‌بندی امکانپذیر گردد و ممکن است تهیه مجدد اطلاعات غیرعملی باشد.

۴۴. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸، تعدیلات الزامی در اطلاعات مقایسه‌ای هنگام تغییر در رویه حسابداری یا اصلاح اشتباه توسط واحد تجاری را تعیین می‌کند.

ثبات رویه در ارائه

۴۵. واحد تجاری نباید ارائه و طبقه‌بندی اقلام مندرج در صورتهای مالی را از دوره‌ای به دوره دیگر تغییر دهد، مگر آن‌که:

الف. در پی تغییر عمده در ماهیت عملیات واحد تجاری یا بررسی صورتهای مالی آن، مناسب‌تر بودن نحوه دیگری از ارائه و طبقه‌بندی، با توجه به معیارهای انتخاب و بکارگیری رویه‌های حسابداری در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸، واضح باشد؛ یا

ب. یکی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، تغییر در ارائه را الزامی کند.

۴۶. برای مثال، تحصیل یا واگذاری عمده یا بررسی نحوه ارائه صورتهای مالی، ممکن است ارائه صورتهای مالی به گونه‌ای متفاوت را ایجاد کند. برای آنکه قابلیت مقایسه مخدوش نشود، واحد تجاری فقط هنگامی نحوه ارائه صورتهای مالی را تغییر می‌دهد که نحوه ارائه جدید، برای استفاده کنندگان صورتهای مالی، اطلاعات قابل اتکا و مربوط‌تری را فراهم کند و تداوم ساختار تجدیدنظرشده محتمل باشد. هنگام اعمال چنین تغییراتی در نحوه ارائه، واحد تجاری اطلاعات مقایسه‌ای را طبق بندهای ۴۱ و ۴۲، تجدید طبقه‌بندی می‌کند.

ساختار و محتوا

مقدمه

۴۷. این استاندارد، افشاهای خاص در صورت وضعیت مالی یا صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، یا صورت تغییرات در حقوق مالکانه و افشای سایر اقلام اصلی در این صورتهای یادداشتهای توضیحی را الزامی می‌نماید. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۷ صورت جریانهای نقدی، الزامات ارائه اطلاعات جریانهای نقدی را تعیین می‌کند.

۴۸. برخی مواقع واژه "افشا" در این استاندارد، با مفهوم گسترده استفاده می‌شود و اقلام ارائه‌شده در صورتهای مالی را دربرمی‌گیرد. برخی موارد افشا نیز طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی الزامی شده است. به جز مواردی که در این استاندارد یا در سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی خلاف آن تصریح شده باشد این گونه افشاها می‌تواند در صورتهای مالی انجام شود.

تشخیص صورتهای مالی

۴۹. صورتهای مالی باید به وضوح از سایر اطلاعاتی که همراه آن در یک مجموعه انتشار می‌یابد، قابل تشخیص و تمایز باشد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۵۰. استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی فقط در مورد صورتهای مالی کاربرد دارد و لزوماً برای سایر اطلاعات ارائه‌شده در گزارش سالانه، اطلاعات ارائه‌شده به نهادهای نظارتی یا سایر گزارشها کاربرد ندارد. بنابراین، برای استفاده کنندگان اهمیت دارد که بتوانند اطلاعات تهیه‌شده طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را از سایر اطلاعاتی که می‌تواند برای آنان مفید باشد اما مشمول آن الزامات نیست، متمایز کنند.

۵۱. واحد تجاری باید هر یک از صورتهای مالی و یادداشتهای توضیحی را به وضوح مشخص کند. افزون بر این، واحد تجاری باید اطلاعات زیر را به گونه‌ای بارز منعکس کند و در صورت لزوم برای قابل فهم بودن اطلاعات ارائه‌شده، آن را تکرار نماید:

الف. نام واحد گزارشگر یا سایر شناسه‌ها و هرگونه تغییر در آن اطلاعات نسبت به دوره قبل؛

ب. اینکه صورتهای مالی، مربوط به یک واحد تجاری یا گروه واحدهای تجاری است؛

پ. تاریخ پایان دوره گزارشگری یا دوره تحت پوشش مجموعه صورتهای مالی و یادداشتهای توضیحی؛

ت. واحد پول گزارشگری، طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۱؛ و

ث. سطح گرد کردن مبالغ مندرج در صورتهای مالی.

۵۲. واحد تجاری با ارائه عناوین مناسب برای صفحات، صورتهای مالی، یادداشتهای توضیحی، ستونها و نظایر آن، الزامات بند ۵۱ را رعایت می‌کند. تعیین بهترین نحوه ارائه چنین اطلاعاتی، مستلزم قضاوت است. برای مثال، چنانچه واحد تجاری صورتهای مالی را به صورت الکترونیکی ارائه کند، ممکن است در مواردی از صفحات جداگانه استفاده نشود؛ در این صورت، واحد تجاری برای اطمینان از قابل فهم بودن اطلاعات مندرج در صورتهای مالی، موارد بالا را ارائه می‌کند.

۵۳. واحد تجاری اغلب با ارائه اطلاعات بر حسب هزار یا میلیون واحد پول گزارشگری، قابلیت فهم صورتهای مالی را افزایش می‌دهد. این نحوه عمل تا جایی قابل پذیرش است که واحد تجاری سطح گرد کردن را افشا کند و اطلاعات بااهمیت را حذف نکند.

صور و وضعیت مالی

اطلاعات قابل ارائه در صورت وضعیت مالی

۵۴. صورت وضعیت مالی باید حداقل شامل اقلام اصلی نشان‌دهنده مبالغ زیر باشد:

الف. املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات؛

ب. سرمایه‌گذاری در املاک؛

پ. داراییهای نامشهود؛

ت. داراییهای مالی (به جز مبالغ مندرج در قسمتهای (ث)، (ج) و (خ))؛

ث. سرمایه‌گذاریهایی که حسابداری آنها با استفاده از روش ارزش ویژه انجام شده است؛

ج. داراییهای زیستی در دامنه کاربرد استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱ کشاورزی؛

چ. موجودیها؛

ح. دریافتنیهای تجاری و سایر دریافتنیها؛

خ. موجودی نقد و معادل نقد؛

د. مجموع داراییهایی که طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۵ داراییهای غیرجاری نگهداری‌شده برای فروش و عملیات متوقف‌شده، به عنوان نگهداری برای فروش طبقه‌بندی شده است و داراییهای قرار گرفته در مجموعه واحدی که طبق همان استاندارد به عنوان نگهداری‌شده برای فروش طبقه‌بندی شده است؛

ذ. پرداختنیهای تجاری و سایر پرداختنیها؛

ر. ذخایر؛

ز. بدهیهای مالی (به جز مبالغ مندرج در قسمتهای (ذ) و (ر))؛

ژ. بدهیها و داراییهای مربوط به مالیات دوره جاری، طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۲ مالیات بر درآمد؛

س. بدهیهای مالیات انتقالی و داراییهای مالیات انتقالی طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۲؛

ش. بدهیهای مربوط به مجموعه واحدی که طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۵ به عنوان نگهداری‌شده برای فروش طبقه‌بندی شده است؛

ص. منافع فاقد حق کنترل، ارائه شده در بخش حقوق مالکانه؛ و

ض. سرمایه پرداخت‌شده و اندوخته‌های قابل انتساب به مالکان واحد تجاری اصلی.

۵۵. اگر ارائه اقلام اصلی (از جمله از طریق تفکیک اقلام اصلی مندرج در بند ۵۴)، عناوین و جمعهای فرعی دیگری برای درک وضعیت مالی واحد تجاری، مربوط باشد، واحد تجاری باید آنها را در صورت وضعیت مالی ارائه کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

- ۵۵الف. هرگاه واحد تجاری طبق بند ۵۵، جمعهای فرعی ارائه کند، این جمعهای فرعی باید:
- الف. متشکل از اقلام اصلی باشد که طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی شناسایی و اندازه‌گیری می‌شود؛
 - ب. به گونه‌ای ارائه و نامگذاری شود که اقلام اصلی تشکیل‌دهنده آن، روشن و قابل درک باشد؛
 - پ. طبق بند ۴۵، در دوره‌های مختلف یکنواخت باشد؛ و
 - ت. نسبت به جمعهای فرعی و جمعهای کل الزام‌شده در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای صورت وضعیت مالی، مهم‌تر جلوه داده نشود.
۵۶. چنانچه واحد تجاری، داراییها و بدهیها را در صورت وضعیت مالی به جاری و غیرجاری طبقه‌بندی کند، نباید داراییها (بدهیها) مالیات انتقالی را به عنوان داراییها (بدهیها) جاری تلقی کند.
۵۷. این استاندارد ترتیب یا شکل خاصی برای ارائه اقلام توسط واحد تجاری تجویز نمی‌کند. بند ۵۴، تنها اقلامی را فهرست می‌کند که ماهیت یا کارکرد آنها به اندازه‌ای متمایز است که ارائه جداگانه در صورت وضعیت مالی را توجیه می‌کند. افزون بر این:
- الف. اگر اندازه، ماهیت یا کارکرد یک قلم یا مجموعه‌ای از اقلام مشابه به گونه‌ای باشد که ارائه جداگانه آن، برای درک وضعیت مالی واحد تجاری مربوط باشد، آن قلم در زمره اقلام اصلی قرار می‌گیرد؛ و
 - ب. عناوین مورد استفاده یا ترتیب ارائه اقلام یا مجموعه‌ای از اقلام مشابه، ممکن است به دلیل ماهیت واحد تجاری و معاملات آن اصلاح شود تا اطلاعاتی مربوط برای درک وضعیت مالی فراهم کند. برای مثال، ممکن است یک مؤسسه مالی، عناوین بالا را برای فراهم کردن اطلاعات مربوط درباره عملیات مؤسسه مالی، تغییر دهد.
۵۸. واحد تجاری، برای قضاوت جهت ارائه جداگانه اقلام دیگر، موارد زیر را ارزیابی می‌کند:
- الف. ماهیت و نقدشوندگی داراییها؛
 - ب. کارکرد داراییها در واحد تجاری؛ و
 - پ. مبالغ، ماهیت و زمانبندی بدهیها.
۵۹. استفاده از مبانی متفاوت اندازه‌گیری برای طبقات مختلف داراییها، نشان‌دهنده ماهیت یا کارکرد متفاوت آنها است و بنابراین، واحد تجاری آنها را به عنوان اقلام اصلی جداگانه ارائه می‌کند. برای مثال، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶، طبقات مختلف املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات را می‌توان به بهای تمام شده یا مبالغ تجدید ارزیابی شده، ارائه کرد.
- تفکیک اقلام به جاری و غیرجاری**
۶۰. واحد تجاری باید داراییهای جاری و غیرجاری، و بدهیهای جاری و غیرجاری را طبق بندهای ۶۶ تا ۷۶، در طبقات جداگانه در صورت وضعیت مالی ارائه کند. مگر در مواردی که ارائه بر مبنای نقدشوندگی، اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر فراهم آورد. در صورت بکارگیری این استثنا، واحد تجاری باید تمام داراییها و بدهیها را به ترتیب نقدشوندگی ارائه کند.
۶۱. صرف‌نظر از روش ارائه انتخاب‌شده، واحد تجاری باید مبلغی را که انتظار می‌رود در مدتی بیش از دوازده ماه بازیافت یا تسویه شود، برای هر یک از اقلام اصلی دارایی و بدهی که مبلغ آنها ترکیب مبالغ زیر است، افشا کند:
- الف. مبالغی که انتظار می‌رود در مدتی که بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری نیست، بازیافت یا تسویه شود، و
 - ب. مبالغی که انتظار می‌رود در مدتی بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری بازیافت یا تسویه شود.
۶۲. چنانچه واحد تجاری، کالاهای یا خدماتی را در یک چرخه عملیاتی به وضوح قابل تشخیص، عرضه می‌کند، طبقه‌بندی جداگانه داراییها و بدهیهای جاری و غیرجاری در صورت وضعیت مالی، با متمایز کردن خالص داراییهایی که به عنوان سرمایه در گردش، بطور مستمر در جریان است، از خالص داراییهایی که در عملیات بلندمدت واحد تجاری استفاده می‌شود، اطلاعات مفید فراهم می‌کند. همچنین در این رویکرد، داراییهایی که انتظار می‌رود در چرخه عملیاتی جاری به نقد تبدیل شوند و بدهیهایی که قرار است در همان دوره سررسید شوند، برجسته می‌شود.
۶۳. در برخی واحدهای تجاری، نظیر مؤسسه‌های مالی، ارائه داراییها و بدهیها به ترتیب نقدشوندگی، اعم از صعودی یا نزولی، اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر در مقایسه با ارائه جاری و غیرجاری فراهم می‌کند، زیرا واحد تجاری کالاهای یا خدمات را در یک چرخه عملیاتی به وضوح قابل تشخیص، عرضه نمی‌کند.
۶۴. واحد تجاری در بکارگیری بند ۶۰، مجاز است برخی داراییها و بدهیهای خود را بر اساس طبقه‌بندی جاری و غیرجاری و برخی دیگر را به ترتیب نقدشوندگی ارائه کند، مشروط بر اینکه این اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر باشد. زمانی که واحد تجاری عملیات متنوعی دارد، ممکن است مبنای ترکیبی برای ارائه، مورد نیاز باشد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۶۵. برای ارزیابی نقدشوندگی و توان پرداخت بدهیهای واحد تجاری، اطلاعات مربوط به تاریخهای مورد انتظار تبدیل داراییها به نقد و تسویه بدهیها، مفید است. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۷ ابزارهای مالی: افشا، افشای تاریخ سررسید داراییهای مالی و بدهیهای مالی را الزامی می‌کند. داراییهای مالی شامل دریافتیهای تجاری و سایر دریافتیها و بدهیهای مالی شامل پرداختیهای تجاری و سایر پرداختیها است. همچنین صرف‌نظر از اینکه داراییها و بدهیها به صورت جاری یا غیرجاری طبقه‌بندی شده باشد، اطلاعات مربوط به تاریخ مورد انتظار بازیافت داراییهای غیر پولی مانند موجودیها و تاریخ مورد انتظار تسویه بدهیهایی مانند ذخایر، مفید است. برای مثال، واحد تجاری مبلغ موجودیهایی را که انتظار می‌رود در مدتی بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری بازیافت شود، افشا می‌کند.

داراییهای جاری

۶۶. واحد تجاری هنگامی باید یک دارایی را به عنوان جاری طبقه‌بندی کند که:

الف. انتظار داشته باشد در چرخه عملیاتی عادی، دارایی به نقد تبدیل شود یا قصد فروش یا مصرف آن را داشته باشد؛

ب. دارایی را اساساً با هدف مبادله نگهداری کند؛

پ. انتظار داشته باشد دارایی در مدت دوازده ماه پس از دوره گزارشگری، به نقد تبدیل شود؛ یا

ت. دارایی به صورت نقد یا معادل نقد باشد (طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۷) مگر اینکه دارایی برای مبادله یا برای تسویه بدهیها، برای حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری، با محدودیت مواجه باشد.

واحد تجاری باید بقیه داراییها را به عنوان غیرجاری طبقه‌بندی کند.

۶۷. این استاندارد، اصطلاح "غیرجاری" را برای داراییهای بلندمدت مشهود، نامشهود و مالی بکار می‌برد. این استاندارد، استفاده از عناوین جایگزین را، مادامی که مفهوم آنها واضح باشد، منع نمی‌کند.

۶۸. چرخه عملیاتی واحد تجاری، مدت زمان بین تحصیل داراییها به منظور پردازش و تبدیل آنها به نقد یا معادل نقد است. وقتی چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری به وضوح قابل تشخیص نیست، مدت آن دوازده ماه فرض می‌شود. داراییهای جاری شامل داراییهایی (نظیر موجودیها و دریافتیهای تجاری) است که در بخشی از چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری فروخته می‌شود، به مصرف می‌رسد یا به نقد تبدیل می‌شود، حتی اگر انتظار نرود که طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری به نقد تبدیل شود. همچنین، داراییهای جاری، داراییهایی که اساساً با هدف مبادله نگهداری می‌شود (برای مثال، برخی داراییهای مالی که تعریف نگهداری شده برای مبادله در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ را احراز می‌کنند) و حصه جاری داراییهای مالی غیرجاری را در بر می‌گیرد.

بدهیهای جاری

۶۹. واحد تجاری هنگامی باید یک بدهی را به عنوان جاری طبقه‌بندی کند که:

الف. انتظار داشته باشد بدهی را در چرخه عملیاتی عادی خود تسویه کند؛

ب. بدهی را اساساً با هدف مبادله نگهداری کند؛

پ. متعهد باشد بدهی را در مدت دوازده ماه پس از دوره گزارشگری تسویه کند؛ یا

ت. برای حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری، حق بی‌قید و شرط برای به تعویق انداختن تسویه بدهی نداشته باشد (به بند ۷۳ مراجعه شود). شرایط بدهی که به اختیار طرف مقابل، می‌تواند موجب تسویه آن از طریق انتشار ابزارهای مالکانه شود، طبقه‌بندی بدهی را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد.

واحد تجاری باید تمام بدهیهای دیگر را به صورت غیرجاری طبقه‌بندی کند.

۷۰. برخی بدهیهای جاری، مانند پرداختیهای تجاری و برخی تعهدات مربوط به کارکنان و سایر مخارج عملیاتی، بخشی از سرمایه در گردش بکار رفته در چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری است. واحد تجاری، این اقلام عملیاتی را به عنوان بدهیهای جاری طبقه‌بندی می‌کند، حتی اگر تعهد تسویه آن، طی مدتی بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری باشد. در طبقه‌بندی داراییها و بدهیهای واحد تجاری، چرخه عملیاتی عادی یکسانی اعمال می‌شود. زمانی که چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری به وضوح قابل تشخیص نباشد، فرض می‌شود مدت آن دوازده ماه است.

۷۱. سایر بدهیهای جاری در چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری تسویه نمی‌شوند، اما سررسید آنها طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری است یا اساساً با هدف مبادله نگهداری می‌شوند. برخی بدهیهای مالی که تعریف نگهداری شده برای مبادله در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ را احراز می‌کنند، اضافه برداشتهای بانکی و حصه جاری بدهیهای مالی غیرجاری، سود تقسیمی پرداختی، مالیات بر درآمد و سایر پرداختیهای غیرتجاری، مثالهایی در این زمینه است. بدهیهای مالی که از طریق آنها تأمین مالی بلندمدت انجام می‌شود (یعنی بخشی از سرمایه در گردش بکار رفته در چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری نیست) و سررسید آن طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری نمی‌باشد، طبق بندهای ۷۴ و ۷۵، جزء بدهیهای غیرجاری محسوب می‌شود.

۵۲۰

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۷۲. واحد تجاری، هنگامی بدهیهای مالی خود را به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند که سررسید آن طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری باشد، حتی اگر:
- الف. دوره اولیه، طولانی‌تر از دوازده ماه بوده است؛ و
- ب. پس از دوره گزارشگری و پیش از تأیید صورتهای مالی برای انتشار، به منظور تأمین مالی مجدد یا زمانبندی مجدد پرداختها به صورت بلندمدت توافق صورت گرفته باشد.
۷۳. اگر واحد تجاری انتظار و اختیار تأمین مالی مجدد یا تمدید تعهد مرتبط با تسهیلات وام موجود را برای حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری داشته باشد، این تعهد را به عنوان غیرجاری طبقه‌بندی می‌کند، حتی اگر سررسید آن در دوره‌ای کوتاه‌تر باشد. با وجود این، در صورتی که واحد تجاری اختیار تأمین مالی مجدد یا تمدید تعهد را نداشته باشد (برای مثال، برای تأمین مالی مجدد توافقی صورت نگرفته باشد)، قابلیت تأمین مالی مجدد تعهد را در نظر نمی‌گیرد و این تعهد را به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند.
۷۴. هرگاه واحد تجاری در پایان دوره گزارشگری یا پیش از آن، یکی از شرایط توافق وام بلندمدت را نقض کند و در نتیجه، بدهی عندالمطالبه شود، بدهی را به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند، حتی اگر وام‌دهنده پس از دوره گزارشگری و پیش از تأیید صورتهای مالی برای انتشار، موافقت کند که در نتیجه نقض شرایط توافق، خواهان بازپرداخت وام نیست. واحد تجاری این بدهی را به این دلیل به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند که در پایان دوره گزارشگری، حق بی قید و شرط برای به تعویق انداختن تسویه آن برای حداقل دوازده ماه پس از پایان دوره گزارشگری، نداشته است.
۷۵. با وجود این، در صورتی که وام‌دهنده تا پایان دوره گزارشگری موافقت کند مهلتی به واحد تجاری دهد که پایان آن حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری باشد و طی آن واحد تجاری بتواند موارد نقض شده را رفع کند و وام‌دهنده نتواند بازپرداخت فوری را درخواست کند، واحد تجاری این بدهی را به عنوان غیرجاری طبقه‌بندی می‌کند.
۷۶. اگر در ارتباط با وامهای طبقه‌بندی شده به عنوان بدهی جاری، رویدادهای زیر بین تاریخ پایان دوره گزارشگری و تاریخ تأیید صورتهای مالی برای انتشار رخ دهد، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۰ رویدادهای پس از دوره گزارشگری، این رویدادها به عنوان رویدادهای غیرتعديلی افشا می‌شود:
- الف. تأمین مالی مجدد به صورت بلندمدت؛
- ب. اصلاح موارد نقض توافق وام بلندمدت؛
- پ. اعطای مهلت توسط وام‌دهنده برای رفع موارد نقض توافق وام بلندمدت که پایان آن حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری است.
- اطلاعات قابل ارائه در صورت وضعیت مالی یا در یادداشت‌های توضیحی**
۷۷. واحد تجاری باید برای اقلام اصلی ارائه‌شده، طبقات فرعی بیشتری را متناسب با عملیات واحد تجاری، در صورت وضعیت مالی یا در یادداشت‌های توضیحی، افشا کند.
۷۸. جزئیات ارائه‌شده در طبقات فرعی، به الزامات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و اندازه، ماهیت، و کارکرد اقلام بستگی دارد. همچنین، واحد تجاری برای تعیین مبنای طبقه‌بندی فرعی، از عوامل تعیین شده در بند ۵۸ استفاده می‌کند. برای هر یک از اقلام، موارد افشا متفاوت است، برای مثال:
- الف. اقلام املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶، به طبقاتی تفکیک می‌شود؛
- ب. دریافتی‌ها به مبالغ دریافتی از مشتریان تجاری، دریافتی‌ها از اشخاص وابسته، پیش‌پرداختها و سایر مبالغ تفکیک می‌شود؛
- پ. موجودیها طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲ موجودیها به طبقاتی مانند موجودی کالا، ملزومات تولید، مواد اولیه، کار در جریان ساخت و کالای تکمیل شده تفکیک می‌شود؛
- ت. ذخایر به ذخایر مزایای کارکنان و سایر ذخایر تفکیک می‌شود؛ و
- ث. سرمایه و اندوخته‌ها به طبقات مختلف مانند سرمایه پرداخت شده، صرف سهام و اندوخته‌ها تفکیک می‌شود.
۷۹. واحد تجاری باید موارد زیر را در صورت وضعیت مالی یا صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشت‌های توضیحی افشا کند:
- الف. برای هر طبقه از سهام:
۱. تعداد سهام مصوب؛
 ۲. تعداد سهام منتشرشده و تماماً پرداخت‌شده، و منتشرشده اما تماماً پرداخت نشده؛
 ۳. ارزش اسمی هر سهم، یا بیان اینکه سهام ارزش اسمی ندارد؛
 ۴. صورت تطبیق تعداد سهام جاری در ابتدا و پایان دوره؛
 ۵. حقوق، امتیازات و محدودیتهای مربوط به هر طبقه شامل محدودیتهای تقسیم سود و بازپرداخت سرمایه؛
 ۶. سهام واحد تجاری که در اختیار واحد تجاری یا واحدهای تجاری فرعی یا وابسته آن است؛ و
 ۷. سهامی که برای انتشار طبق اوراق اختیار معامله و قراردادهای فروش سهام، اندوخته شده است، شامل شرایط و مبالغ آن؛ و
- ب. توصیف ماهیت و هدف هر یک از اندوخته‌ها در حقوق مالکانه.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۸۰. واحدهای تجاری فاقد سهام، مانند واحدهای تضامنی یا صندوقهای سرمایه‌گذاری، باید اطلاعاتی معادل اطلاعات مقرر در بند ۷۹ (الف) افشا کنند بطوری که تغییرات طی دوره در هر طبقه از حقوق مالکانه، و حقوق، امتیازات و محدودیتهای مربوط به هر طبقه از حقوق مالکانه را نشان دهد.

۸۰الف. اگر واحد تجاری:

- الف. ابزار مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است، یا
 - ب. ابزاری که واحد تجاری را متعهد می‌کند تا سهم متناسبی از خالص داراییهای واحد تجاری را تنها در زمان انحلال به طرف دیگر تحویل دهد و به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است.
- را بین بدهیهای مالی و حقوق مالکانه تجدید طبقه‌بندی کند، باید مبلغ منتقل‌شده به هر طبقه یا از هر طبقه (بدهیهای مالی یا حقوق مالکانه) و زمانبندی و دلیل تجدید طبقه‌بندی را افشا کند.

صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع

۸۱ [حذف شد]

۸۱الف. صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع (صورت سود و زیان جامع)، افزون بر بخشهای سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، باید موارد زیر را ارائه کند:

- الف. سود یا زیان دوره؛
 - ب. مجموع سایر اقلام سود و زیان جامع؛
 - پ. سود و زیان جامع دوره که از جمع سود یا زیان دوره با سایر اقلام سود و زیان جامع حاصل می‌شود.
- چنانچه واحد تجاری صورت سود یا زیان جداگانه ارائه کند، بخش سود یا زیان را در صورت مالی که سود و زیان جامع را ارائه می‌کند، منعکس نمی‌کند.

۸۱ب. واحد تجاری، افزون بر بخشهای سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، باید موارد زیر را به عنوان تخصیص سود یا زیان دوره و سایر اقلام سود و زیان جامع دوره ارائه کند:

- الف. سود یا زیان دوره، قابل انتساب به:
 ۱. منافع فاقد حق کنترل، و
 ۲. مالکان واحد تجاری اصلی.
- ب. سود و زیان جامع دوره، قابل انتساب به:
 ۱. منافع فاقد حق کنترل، و
 ۲. مالکان واحد تجاری اصلی.

اگر واحد تجاری سود یا زیان دوره را در صورت مالی جداگانه‌ای ارائه کند، باید قسمت (الف) را در آن ارائه نماید.

اطلاعات قابل ارائه در بخش سود یا زیان دوره یا در صورت سود یا زیان

۸۲. افزون بر اقلام الزامی شده طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، بخش سود یا زیان دوره یا صورت سود یا زیان باید دربردارنده اقلام اصلی باشد که مبالغ زیر را برای دوره ارائه می‌کند:

- الف. درآمد عملیاتی که جداگانه درآمد بهره محاسبه‌شده با استفاده از روش بهره مؤثر را نشان می‌دهد؛
- الف-الف. سودها و زیانهای ناشی از قطع شناخت داراییهای مالی اندازه‌گیری‌شده به پهای مستهلک شده؛
- ب. هزینه‌های مالی؛

ب-الف. زیانهای کاهش ارزش (شامل برگشت زیانهای کاهش ارزش یا سودهای افزایش ارزش) تعیین‌شده طبق فصل ۵.۵ استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹؛

- پ. سهم از سود یا زیان واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص که حسابداری آنها به روش ارزش ویژه انجام می‌شود؛
- پ-الف. اگر دارایی مالی از طبقه اندازه‌گیری‌شده به پهای مستهلک شده به طبقه دیگری تجدید طبقه‌بندی شود به‌گونه‌ای که به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره اندازه‌گیری گردد، سود یا زیان ناشی از تفاوت بین پهای مستهلک‌شده قبلی دارایی مالی و ارزش منصفانه آن در تاریخ تجدید طبقه‌بندی (طبق تعریف مندرج در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹)؛
- پ-ب. اگر دارایی مالی از طبقه اندازه‌گیری‌شده به ارزش منصفانه از طریق سایر اقلام سود و زیان جامع به طبقه دیگری تجدید طبقه‌بندی شود به‌گونه‌ای که به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان دوره اندازه‌گیری گردد، سود یا زیان انباشته‌ای که قبلاً در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده است و اکنون به سود یا زیان دوره تجدید طبقه‌بندی می‌شود؛

ت. هزینه مالیات؛

ث. [حذف شد]

ث-الف. یک مبلغ مجزا برای کل عملیات متوقف‌شده (به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۵ مراجعه شود).

ج تا خ. [حذف شد]

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی

اطلاعات قابل ارائه در بخش سایر اقلام سود و زیان جامع

- ۸۲ الف. در بخش سایر اقلام سود و زیان جامع، اقلام اصلی زیر باید ارائه شود:
- الف. سایر اقلام سود و زیان جامع (به استثنای مبالغ مندرج در قسمت (ب)) که بر حسب ماهیت طبقه‌بندی و به دو گروه اقلامی تفکیک می‌شود که طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی:
۱. در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل نخواهد شد؛ و
 ۲. در صورت تحقق شرایط خاص، در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل خواهد شد.
- ب. سهم از سایر اقلام سود و زیان جامع واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص که حسابداری آنها به روش ارزش ویژه انجام می‌شود و به دو گروه اقلامی تفکیک می‌شود که طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی:
۱. در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل نخواهد شد؛ و
 ۲. در صورت تحقق شرایط خاص، در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل خواهد شد.

۸۳ تا ۸۴ [حذف شد]

۸۵. اگر ارائه اقلام اصلی (از جمله از طریق تفکیک اقلام اصلی مندرج در بند ۸۲)، سرفصلها و جمعهای فرعی دیگری برای درک عملکرد مالی واحد تجاری مربوط باشد، واحد تجاری باید آنها را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع ارائه کند.

- ۸۵ الف. هرگاه واحد تجاری طبق بند ۸۵ جمعهای فرعی ارائه کند، این جمعهای فرعی باید:
- الف. مشکل از اقلام اصلی باشد که طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی شناسایی و اندازه‌گیری می‌شود؛
- ب. به گونه‌ای ارائه و نامگذاری شود که اقلام اصلی تشکیل‌دهنده آن، روشن و قابل درک باشد؛
- پ. طبق بند ۴۵، در دوره‌های مختلف یکپارچه باشد؛ و
- ت. نسبت به جمعهای فرعی و جمعهای کل الزام شده در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، مهم‌تر جلوه داده نشود.

- ۸۵ ب. واحد تجاری باید اقلام اصلی را به گونه‌ای در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع گزارش کند که تمام جمعهای فرعی ارائه‌شده طبق بند ۸۵ را با جمعهای فرعی یا جمعهای کل الزام شده در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای این صورت(های) مالی تطبیق دهد.

۸۶. از آنجا که آثار فعاليتها، معاملات و سایر رویدادهای مختلف واحد تجاری از نظر تکرار، توان ایجاد سود یا زیان و قابلیت پیش‌بینی با یکدیگر متفاوت است، افشای اجزای عملکرد مالی، به درک استفاده‌کنندگان از عملکرد مالی حاصل شده و پیش‌بینی عملکرد مالی آتی کمک می‌کند. واحد تجاری، چنانچه برای توضیح عناصر عملکرد مالی ضرورت داشته باشد، اقلام اصلی دیگری را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع درج می‌کند و عناوین مورد استفاده و ترتیب ارائه اقلام را تغییر می‌دهد. واحد تجاری، عواملی مانند اهمیت و ماهیت و کارکرد اقلام درآمد و هزینه را در نظر می‌گیرد. برای مثال، ممکن است یک مؤسسه مالی، عناوین مورد استفاده برای تهیه اطلاعات مربوط به عملیات مؤسسات مالی را تغییر دهد. واحد تجاری، اقلام درآمد و هزینه را تهاثر نمی‌کند مگر در مواردی که معیارهای مندرج در بند ۳۲ احراز شود.

۸۷. واحد تجاری هیچ‌یک از اقلام درآمد یا هزینه را نباید در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشت‌های توضیحی، به عنوان اقلام غیرمترقبه ارائه کند.

سود یا زیان دوره

۸۸. واحد تجاری باید تمام اقلام درآمد و هزینه یک دوره را در سود یا زیان دوره منظور کند مگر اینکه یکی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، روش دیگری را الزامی یا مجاز کرده باشد.

۸۹. برخی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، شرایطی را مشخص می‌کند که در آن، واحد تجاری اقلام خاصی را خارج از سود یا زیان دوره جاری شناسایی می‌کند. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸، دو مورد از این شرایط شامل اصلاح اشتباهات و اثر تغییر در رویه‌های حسابداری را تعیین می‌کند. سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، حذف اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع از سود یا زیان دوره را که با تعریف درآمد یا هزینه در چارچوب^۱ مطابقت دارد، الزامی یا مجاز می‌کند (به بند ۷ مراجعه شود).

سایر اقلام سود و زیان جامع دوره

۹۰. واحد تجاری باید مبلغ مالیات بر درآمد مرتبط با هر یک از اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع، شامل تعدیلات تجدید طبقه‌بندی را در صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشت‌های توضیحی افشا کند.

۱. در سپتامبر سال ۲۰۱۰، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری مفاهیم نظری گزارشگری مالی را جایگزین چارچوب کرد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۹۱. واحد تجاری ممکن است اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را به یکی از روشهای زیر ارائه کند:
- الف. پس از کسر آثار مالیاتی مربوط، یا
- ب. قبل از کسر آثار مالیاتی مربوط، به همراه یک رقم برای نشان دادن جمع مبلغ مالیات بر درآمد مربوط به آن اقلام.
- اگر واحد تجاری روش (ب) را انتخاب کند، باید مالیات را بین اقلامی که ممکن است در دورههای آتی به بخش سود یا زیان منتقل شود و اقلامی که در دورههای آتی به بخش سود یا زیان منتقل نخواهد شد، تخصیص دهد.
۹۲. **واحد تجاری باید تعدیلات تجدید طبقه‌بندی مرتبط با اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را افشا کند.**
۹۳. سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مشخص می‌کند که آیا مبالغی که قبلاً در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده است، به سود یا زیان دوره منتقل می‌شود و چه زمانی این کار صورت می‌گیرد. در این استاندارد، به این تجدید طبقه‌بندیها، تعدیلات تجدید طبقه‌بندی گفته می‌شود. مبلغ تعدیل، در دوره‌ای که تجدید طبقه‌بندی انجام می‌شود، در سایر اقلام سود و زیان جامع منعکس می‌گردد. این مبالغ ممکن است به عنوان سودهای تحقق‌نیافته دوره‌های جاری یا پیشین، در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده باشد. این گونه سودهای تحقق‌نیافته باید در دوره‌ای که سودهای تحقق‌یافته به سود یا زیان دوره منتقل می‌شود، از سایر اقلام سود و زیان جامع کسر گردد تا از احتساب مجدد آنها در جمع سود و زیان جامع اجتناب شود.
۹۴. ممکن است واحد تجاری، تعدیلات تجدید طبقه‌بندی را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی ارائه کند. واحد تجاری که تعدیلات تجدید طبقه‌بندی را در یادداشتهای توضیحی ارائه می‌کند، اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را پس از هرگونه تعدیلات تجدید طبقه‌بندی مربوط ارائه می‌نماید.
۹۵. برای مثال، واگذاری عملیات خارجی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۱ مراجعه شود) و جریانهای نقدی مصون‌شده‌ای که سود یا زیان دوره را تحت تأثیر قرار می‌دهد (به بند ۶۵.۱۱(ت) استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ در ارتباط با مصون‌سازی جریانهای نقدی مراجعه شود)، منجر به تعدیلات تجدید طبقه‌بندی می‌شوند.
۹۶. تعدیلات تجدید طبقه‌بندی، در نتیجه تغییر در مازاد تجدید ارزیابی شناسایی شده طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶ یا استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۸ یا هنگام تجدید اندازه‌گیری طرحهای با مزایای معین شناسایی شده طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۹، ایجاد نمی‌شود. این اجزا در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی می‌شود و در دوره‌های بعد به سود یا زیان دوره منتقل نمی‌شود. تغییر در مازاد تجدید ارزیابی ممکن است در دوره‌های بعد، در نتیجه استفاده از دارایی یا در صورت قطع شناخت آن، به سود انباشته منتقل شود (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶ و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۸ مراجعه شود). طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹، در صورتی که مصون‌سازی جریانهای نقدی یا رویه حسابداری مربوط به ارزش زمانی اختیار معامله (یا عنصر تسویه آتی پیمان آتی یا تفاوت مبنای ارز ابزار مالی)، به ترتیب منجر به حذف مبالغی از اندوخته مصون‌سازی جریانهای نقدی یا جزء جداگانه‌ای از حقوق مالکانه شود، و بطور مستقیم در بهای اولیه یا دیگر مبالغ دفتری یک دارایی یا بدهی منظور گردد، تعدیلات تجدید طبقه‌بندی ایجاد نمی‌شود. این مبالغ بطور مستقیم به داراییها یا بدهیها منتقل می‌گردد.
- اطلاعات قابل ارائه در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی**
۹۷. **هرگاه اقلام درآمد یا هزینه بااهمیت باشد، واحد تجاری باید ماهیت و مبلغ آنها را جداگانه افشا کند.**
۹۸. شرایط زیر موجب می‌شود اقلام درآمد و هزینه، جداگانه افشا شود:
- الف. کاهش ارزش موجودیها به خالص ارزش فروش یا کاهش ارزش املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات به مبلغ بازیافتی و همچنین، برگشت این گونه کاهش ارزشها؛
- ب. تجدید ساختار فعالیتهاى واحد تجاری و برگشت هرگونه ذخیره مخارج تجدید ساختار؛
- پ. واگذاری اقلام املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات؛
- ت. واگذاری سرمایه‌گذاریها؛
- ث. عملیات متوقف‌شده؛
- ج. حل و فصل دعاوی حقوقی؛ و
- چ. سایر موارد برگشت ذخایر.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۹۹. واحد تجاری باید اجزای هزینه‌های شناسایی شده در سود یا زیان دوره را با استفاده از طبقه‌بندی مبتنی بر ماهیت هزینه‌ها یا کارکرد آنها در واحد تجاری، هر کدام که اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر فراهم می‌کند، ارائه نماید.

۱۰۰. به واحدهای تجاری توصیه می‌شود که اطلاعات موضوع بند ۹۹ را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع ارائه کنند.

۱۰۱. برای برجسته کردن اجزای عملکرد مالی که ممکن است از نظر تکرار، توان ایجاد سود یا زیان و قابلیت پیش‌بینی با یکدیگر تفاوت داشته باشد، هزینه‌ها به طبقات فرعی تقسیم می‌شود. این طبقه‌بندی به دو روش انجام می‌شود.

۱۰۲. اولین روش طبقه‌بندی، روش "ماهیت هزینه" است. واحد تجاری، هزینه‌ها را بر اساس ماهیت آنها در سود یا زیان دوره تجمیع می‌کند (برای مثال، استهلاک، خرید مواد اولیه، مخارج حمل و نقل، مزایای کارکنان و مخارج تبلیغات) و آنها را به کارکردهای واحد تجاری، تخصیص مجدد نمی‌دهد. بکارگیری این روش ساده است، زیرا تخصیص هزینه‌ها به طبقات کارکردی ضرورتی ندارد. نمونه‌ای از طبقه‌بندی با استفاده از روش ماهیت هزینه به شرح زیر است:

×	درآمد عملیاتی
×	سایر درآمدها
×	تغییرات موجودی کالای ساخته شده و کار در جریان ساخت
×	مواد اولیه و ملزومات مصرف شده
×	هزینه مزایای کارکنان
×	هزینه استهلاک
×	سایر هزینه‌ها
(×)	جمع هزینه‌ها
×	سود قبل از مالیات

۱۰۳. روش دوم طبقه‌بندی، روش "کارکرد هزینه" یا روش "بهای تمام شده فروش" است و هزینه‌ها را بر اساس کارکرد آنها، به عنوان بخشی از بهای تمام شده فروش یا، برای مثال، هزینه‌های فروش یا هزینه‌های اداری طبقه‌بندی می‌کند. در این روش، حداقل، واحد تجاری بهای تمام شده فروش را جدا از سایر هزینه‌ها افشا می‌کند. این روش در مقایسه با روش طبقه‌بندی هزینه‌ها بر اساس ماهیت، می‌تواند اطلاعات مربوط تری برای استفاده کنندگان فراهم کند، اما تخصیص مخارج به کارکردها، ممکن است مستلزم تخصیص اختیاری و قضاوت قابل ملاحظه باشد. نمونه‌ای از طبقه‌بندی با استفاده از روش کارکرد هزینه به شرح زیر است:

×	درآمد عملیاتی
(×)	بهای تمام شده فروش
×	سود ناخالص
×	سایر درآمدها
(×)	هزینه‌های فروش
(×)	هزینه‌های اداری
(×)	سایر هزینه‌ها
×	سود قبل از مالیات

۱۰۴. واحد تجاری که هزینه‌ها را بر اساس کارکرد طبقه‌بندی می‌کند، باید اطلاعات بیشتری درباره ماهیت هزینه‌ها، شامل هزینه استهلاک املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، هزینه استهلاک داراییهای نامشهود و هزینه مزایای کارکنان، افشا کند.

۱۰۵. انتخاب از بین روش کارکرد هزینه و روش ماهیت هزینه، به عوامل تاریخی و ویژگیهای صنعت و ماهیت واحد تجاری بستگی دارد. هر دو روش، میزان مخارجی را نشان می‌دهد که ممکن است، بطور مستقیم یا غیرمستقیم، با تغییرات سطح فروش یا تولید واحد تجاری تغییر کند. از آنجا که هر یک از روشها، در واحدهای تجاری مختلف، مزایای متفاوتی دارد، این استاندارد مدیریت را ملزم می‌کند نحوه ارائه‌ای را انتخاب کند که قابل اتکا و مربوط تر باشد. به هر حال، از آنجا که اطلاعات مرتبط با ماهیت هزینه‌ها در پیش‌بینی جریانهای نقدی آتی مفید است، در صورت طبقه‌بندی بر اساس کارکرد هزینه، افشای بیشتر الزامی است. اصطلاح "مزایای کارکنان" در بند ۱۰۴، دارای همان مفهوم بکار رفته در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۹ است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی

صورت تغییرات در حقوق مالکانه

اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه

۱۰۶. واحد تجاری صورت تغییرات در حقوق مالکانه را باید طبق الزامات بند ۱۰ ارائه کند. صورت تغییرات در حقوق مالکانه شامل اطلاعات زیر است:
- الف. مجموع سود و زیان جامع دوره، که جمع مبالغ قابل انتساب به مالکان واحد تجاری اصلی و منافع فاقد حق کنترل را جداگانه نشان می‌دهد؛
- ب. برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، آثار بکارگیری با تسری به گذشته یا تجدید ارائه با تسری به گذشته که طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ شناسایی می‌شود؛
- پ. [حذف شد]
- ت. برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، صورت تطبیق مبالغ دفتری ابتدا و پایان دوره که بطور جداگانه (به عنوان یک حداقل)، تغییرات موارد زیر را افشا می‌کند:
۱. سود یا زیان دوره؛
 ۲. سایر اقلام سود و زیان جامع؛ و
 ۳. معاملات با مالکان به عنوان مالک، که بطور جداگانه آورده مالکان و ستانده آنها و تغییرات در منافع مالکیت در واحدهای تجاری فرعی که موجب از دست دادن کنترل نمی‌شود را نشان می‌دهد.

اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی

- ۱۰۶الف. واحد تجاری برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، باید اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی ارائه کند (به بند ۱۰۶(ت)(۲) مراجعه شود).
۱۰۷. واحد تجاری باید کل سود تقسیمی و مبلغ سود تقسیمی برای هر سهم را در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی ارائه کند.
۱۰۸. اجزای حقوق مالکانه در بند ۱۰۶، برای مثال، شامل هر طبقه از حقوق مالکانه تامین شده، مبلغ انباشته هر طبقه از سایر اقلام سود و زیان جامع و سودهای انباشته است.
۱۰۹. تغییرات در حقوق مالکانه واحد تجاری از ابتدا تا پایان دوره گزارشگری، افزایش یا کاهش خالص داراییها را طی دوره نشان می‌دهد. این تغییرات، به استثنای تغییرات ناشی از معامله با مالکان به عنوان مالک (نظیر آورده مالکان، بازخرید ابزارهای مالکانه متعلق به واحد تجاری و سود تقسیمی) و مخارج معاملاتی که بطور مستقیم با این معاملات مرتبط است، جمع درآمدها و هزینه‌های ناشی از فعالیتهای واحد تجاری طی آن دوره، شامل سودها و زیانها، را نشان می‌دهد.
۱۱۰. طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸، تعدیلات با تسری به گذشته برای انعکاس آثار تغییر در رویه‌های حسابداری، در صورت عملی بودن، الزامی است، مگر اینکه شرایط گذار در سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، نحوه عمل دیگری را مقرر کرده باشد. همچنین، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸، تجدید ارائه مرتبط با اصلاح اشتباهات، در صورت عملی بودن، با تسری به گذشته الزامی است. تعدیلات و تجدید ارائه با تسری به گذشته، تغییرات در حقوق مالکانه نیست بلکه تعدیل مانده سود انباشته ابتدای دوره است، مگر اینکه یکی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، تعدیل با تسری به گذشته را برای یکی دیگر از اجزای حقوق مالکانه الزامی کند. بند ۱۰۶(ب)، الزام می‌کند که کل تعدیلات هر یک از اجزای حقوق مالکانه ناشی از تغییر در رویه‌های حسابداری و کل تعدیلات ناشی از اصلاح اشتباهات، در صورت تغییرات در حقوق مالکانه، جداگانه افشا شود. این تعدیلات برای هر یک از دوره‌های قبل و ابتدای دوره افشا می‌شود.

صورت جریانهای نقدی

۱۱۱. اطلاعات جریان نقدی، برای استفاده کنندگان صورتهای مالی، منبایی جهت ارزیابی توانایی واحد تجاری در ایجاد نقد و معادلهای نقد و ارزیابی نیازهای واحد تجاری به استفاده از آن جریانهای نقدی، فراهم می‌کند. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۷، الزامات ارائه و افشای اطلاعات جریان نقدی را تعیین می‌کند.

یادداشتهای توضیحی

ساختار

۱۱۲. یادداشتهای توضیحی باید:
- الف. اطلاعاتی درباره منبای تهیه صورتهای مالی و رویه‌های حسابداری خاص مورد استفاده طبق بندهای ۱۱۷ تا ۱۲۴ ارائه کند؛
- ب. اطلاعات الزامی طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، که در جای دیگری از صورتهای مالی ارائه نمی‌شود، را افشا کند؛ و
- پ. اطلاعاتی ارائه کند که در جای دیگری از صورتهای مالی ارائه نمی‌شود، اما برای درک صورتهای مالی، مربوط است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۱۱۳. واحد تجاری باید تا آنجا که عملی است، یادداشتهای توضیحی را بطور منظم ارائه کند. برای تعیین ارائه منظم، واحد تجاری باید به تأثیر صورتهای مالی بر قابل فهم بودن و قابل مقایسه بودن اطلاعات توجه کند. واحد تجاری باید هر یک از اقلام مندرج در صورت وضعیت مالی، صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، صورت تغییرات در حقوق مالکانه و صورت جریانهای نقدی را به اطلاعات مرتبط در یادداشتهای توضیحی عطف متقابل دهد.

۱۱۴. نمونه‌هایی از ارائه یا گروه‌بندی منظم یادداشتهای توضیحی، شامل موارد زیر است:

الف. برای حوزه‌هایی از فعالیت واحد تجاری که به منظور درک وضعیت مالی و عملکرد مالی، از بیشترین اثرگذاری برخوردار است، اهمیت بیشتری قائل شود، برای مثال اطلاعات مربوط به فعالیتهای عملیاتی خاص را با یکدیگر در یک گروه طبقه‌بندی کند؛

ب. اطلاعات مربوط به اقلامی که مشابه با یکدیگر اندازه‌گیری می‌شوند، مانند داراییهای اندازه‌گیری شده به ارزش منصفانه، را در یک گروه طبقه‌بندی کند؛

پ. به ترتیب اقلام اصلی مندرج در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع و صورت وضعیت مالی، موارد زیر را ارائه نماید:

۱. بیان رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (به بند ۱۶ مراجعه شود)؛
 ۲. خلاصه اهم رویه‌های حسابداری مورد استفاده (به بند ۱۱۷ مراجعه شود)؛
 ۳. اطلاعات پشتیبان برای اقلام ارائه‌شده در صورت وضعیت مالی و صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع و صورت سود یا زیان جداگانه (اگر ارائه شود)، صورت تغییرات در حقوق مالکانه و صورت جریانهای نقدی به ترتیبی که هر یک از صورتهای مالی و هر یک از اقلام اصلی ارائه می‌شود؛ و
- سایر موارد افشا، شامل:
۱. بدهیهای احتمالی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷ مراجعه شود) و تعهدات قراردادی شناسایی نشده، و
 ۲. موارد افشای غیرمالی، مانند اهداف و سیاستهای مدیریت ریسک مالی واحد تجاری (به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۷ مراجعه شود).

۱۱۵. [حذف شد]

۱۱۶. واحد تجاری ممکن است یادداشتهای توضیحی را به گونه‌ای ارائه کند که اطلاعات مرتبط با مبنای تهیه صورتهای مالی و رویه‌های حسابداری خاص، به عنوان بخش جداگانه‌ای از صورتهای مالی فراهم شود.

افشای رویه‌های حسابداری

۱۱۷. در خلاصه اهم رویه‌های حسابداری، واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

الف. مبنای (یا مبانی) اندازه‌گیری مورد استفاده در تهیه صورتهای مالی؛ و

ب. سایر رویه‌های حسابداری مورد استفاده که برای درک صورتهای مالی، مربوط است.

۱۱۸. آگاه کردن استفاده‌کنندگان از مبنا یا مبانی اندازه‌گیری مورد استفاده در صورتهای مالی (برای مثال، بهای تمام شده تاریخی، بهای جاری، خالص ارزش فروش، ارزش منصفانه یا مبلغ بازیافتی) برای واحد تجاری با اهمیت است، زیرا مبنایی که واحد تجاری صورتهای مالی را بر اساس آن تهیه می‌کند، بر تجزیه و تحلیل استفاده‌کنندگان تأثیر قابل ملاحظه‌ای دارد. هنگامی که واحد تجاری در صورتهای مالی، بیش از یک مبنای اندازه‌گیری را مورد استفاده قرار می‌دهد (برای مثال، زمانی که طبقات خاصی از داراییها تجدید ارزیابی می‌شود)، مشخص کردن طبقات داراییها و بدهیها که هر یک از مبانی اندازه‌گیری برای آنها بکار رفته است، کافی است.

۱۱۹. مدیریت در تصمیم‌گیری درباره افشای یک رویه حسابداری خاص، باید بررسی کند که آیا افشای مزبور، به استفاده‌کنندگان درک چگونگی انعکاس معاملات، سایر رویدادها و شرایط در عملکرد مالی و وضعیت مالی کمک می‌کند یا خیر. واحد تجاری، ماهیت عملیات خود و رویه‌هایی که استفاده‌کنندگان صورتهای مالی انتظار دارند این گونه واحدهای تجاری افشا نمایند را مورد توجه قرار می‌دهد. افشای رویه‌های حسابداری خاص، به‌ویژه زمانی که این رویه‌ها از بین گزینه‌های مجاز در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی انتخاب شده باشد، برای استفاده‌کنندگان مفید است. افشای اینکه واحد تجاری برای سرمایه‌گذاری در املاک از مدل ارزش منصفانه یا مدل بهای تمام‌شده استفاده می‌کند، نمونه‌ای از افشای مزبور است (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۰ سرمایه‌گذاری در املاک مراجعه شود). برخی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، افشای رویه‌های حسابداری خاص، شامل انتخاب رویه توسط مدیریت از بین رویه‌های مجاز را به روشنی الزامی می‌کند. برای مثال، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶، افشای مبانی اندازه‌گیری مورد استفاده برای طبقات املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات الزامی است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۱۲۰. [حذف شد]
۱۲۱. یک رویه حسابداری ممکن است به دلیل ماهیت عملیات واحد تجاری، مهم باشد، حتی اگر مبالغ دوره‌های جاری و گذشته بااهمیت نباشد. افشای هر یک از رویه‌های مهم حسابداری که در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بطور خاص الزامی نشده است، اما واحد تجاری طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸، آن را انتخاب و استفاده می‌کند نیز مناسب است.
۱۲۲. واحد تجاری باید در خلاصه اهم رویه‌های حسابداری یا سایر یادداشتهای توضیحی، قضاوتهای مدیریت در فرایند بکارگیری رویه‌های حسابداری واحد تجاری و قضاوتهایی که بیشترین تأثیر را بر مبالغ شناسایی شده در صورتهای مالی داشته است، جدا از قضاوتهای مربوط به برآوردها (به بند ۱۲۵ مراجعه شود) افشا کند.
۱۲۳. مدیریت در فرایند بکارگیری رویه‌های حسابداری واحد تجاری، علاوه بر قضاوتهای مربوط به برآوردها، قضاوتهای متعددی می‌کند که می‌تواند اثر مهمی بر مبالغ شناسایی شده در صورتهای مالی داشته باشد. برای مثال، مدیریت در تعیین موارد زیر قضاوت می‌کند:
- الف. [حذف شد]
- ب. چه زمانی بخش عمده ریسکها و مزایای مالکیت داراییهای مالی و، برای اجاره‌دهنده، داراییهای اجاره‌ای، به واحدهای تجاری دیگر منتقل می‌شود؛
- پ. آیا برخی فروشهای خاص، از نظر محتوا توافقهایی تأمین مالی است و بنابراین، منجر به درآمد عملیاتی نمی‌شود؛ و
- ت. آیا شرایط قراردادی یک دارایی مالی، در تاریخهای مشخصی منجر به ایجاد جریانهای نقدی می‌شود که صرفاً شامل پرداخت اصل و بهره مربوط به مانده مبلغ اصل آن دارایی باشد.
۱۲۴. برخی افشاهای بند ۱۲۲، در سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی الزامی شده است. برای مثال، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۲ افشای منافع در سایر واحدهای تجاری، واحد تجاری را ملزم به افشای قضاوتهایی می‌کند که برای تعیین وجود یا نبود کنترل بر واحد تجاری دیگر، انجام شده است. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۰ سرمایه‌گذاری در املاک، افشای معیارهای تعیین شده توسط واحد تجاری برای تمایز سرمایه‌گذاری در املاک از املاک مورد استفاده مالک و از املاک نگهداری شده برای فروش در روال عادی فعالیتهای تجاری را زمانی که طبقه‌بندی املاک مشکل است، الزامی کرده است.
- منابع عدم اطمینان برآوردها**
۱۲۵. چنانچه در انجام برآوردها در پایان دوره گزارشگری، موارد عدم اطمینانی وجود داشته باشد که ریسک قابل ملاحظه‌ای را برای تعدیل بااهمیت مبالغ دفتری داراییها و بدهیها در سال مالی آتی ایجاد کند، واحد تجاری باید اطلاعاتی را درباره مفروضات مرتبط با آینده و سایر منابع عمده عدم اطمینان این برآوردها افشا کند. در مورد این داراییها و بدهیها، یادداشتهای توضیحی باید شامل جزئیات زیر باشد:
- الف. ماهیت آنها؛ و
- ب. مبلغ دفتری آنها در پایان دوره گزارشگری.
۱۲۶. تعیین مبالغ دفتری برخی داراییها و بدهیها مستلزم برآورد آثار رویدادهای نامطمئن آتی بر آن داراییها و بدهیها در پایان دوره گزارشگری است. برای مثال، در صورت نبود قیمتهای جاری در بازار، برآوردهای معطوف به آینده برای اندازه‌گیری مبلغ بازبافتی طبقاتی از املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، اثر منسوخ شدن فناوری بر موجودیها، ذخایر مربوط به نتایج آتی دعاوی در جریان و بدهیهای بلندمدت مرتبط با مزایای کارکنان مانند تعهدات بازنشستگی، ضرورت دارد. این برآوردها مستلزم مفروضاتی درباره اقلامی مانند تعدیل اثر ریسک بر جریانهای نقدی یا نرخهای تنزیل، تغییرات آتی حقوق و مزایا و تغییرات آتی قیمتهای مؤثر بر سایر مخارج است.
۱۲۷. مفروضات و سایر منابع عدم اطمینان برآوردها که طبق بند ۱۲۵ افشا می‌شود، مربوط به برآوردهایی است که مستلزم مشکل‌ترین، ذهنی‌ترین یا پیچیده‌ترین قضاوتهای مدیریت است. با افزایش تعداد متغیرها و مفروضات مؤثر بر رفع احتمالی عدم اطمینانهای آتی، این قضاوتها ذهنی‌تر و پیچیده‌تر می‌شود و بدین ترتیب، امکان تعدیلات بااهمیت ناشی از آن در مبالغ دفتری داراییها و بدهیها، بطور معمول افزایش می‌یابد.
۱۲۸. در مورد داراییها و بدهیهایی که ریسک تغییر بااهمیت مبلغ دفتری آنها در دوره مالی آتی قابل ملاحظه است، در صورتی که این ارقام در پایان دوره گزارشگری، به ارزش منصفانه مبتنی بر قیمت اعلام شده در بازار فعال برای داراییها و بدهیهای یکسان اندازه‌گیری شده باشد، موارد افشای بند ۱۲۵ الزامی نیست. ممکن است در سال مالی بعد، این ارزشهای منصفانه تغییر بااهمیت داشته باشد، اما این تغییرات ناشی از مفروضات یا سایر منابع عدم اطمینان برآورد در پایان دوره گزارشگری نبوده است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

۱۲۹. واحد تجاری موارد افشای مندرج در بند ۱۲۵ را به گونه‌ای ارائه می‌نماید که برای درک قضاوت‌های مدیریت درباره آینده و سایر منابع عدم اطمینان برآوردها، به استفاده کنندگان صورتهای مالی کمک کند. ماهیت و میزان اطلاعات تهیه‌شده، بسته به ماهیت مفروضات و سایر شرایط، متفاوت است. مثالهایی از انواع موارد افشا توسط واحد تجاری به شرح زیر است:
- الف. ماهیت فرض یا سایر موارد عدم اطمینان در برآورد؛
- ب. حساسیت مبالغ دفتری نسبت به روشها، مفروضات و برآوردهای مبنای محاسبات، شامل دلایل حساسیت؛
- پ. رفع احتمالی عدم اطمینان و دامنه نتایجی که در سال مالی بعد در ارتباط با مبالغ دفتری داراییها و بدهیهای تحت تأثیر، بطور معقول محتمل است؛
- ت. تشریح تغییرات ایجادشده در مفروضات پیشین مرتبط با آن داراییها و بدهیها، در صورتی که عدم اطمینان برطرف نشده باشد.
۱۳۰. این استاندارد، واحد تجاری را ملزم نمی‌کند که هنگام افشای موارد مندرج در بند ۱۲۵، اطلاعات بودجه‌ای یا پیش‌بینی‌ها را افشا کند.
۱۳۱. برخی مواقع، در پایان دوره گزارشگری، افشای میزان آثار احتمالی یک فرض یا سایر منابع عدم اطمینان برآوردها غیرعملی است. در این موارد، واحد تجاری افشا می‌کند که بر مبنای اطلاعات موجود، ممکن است نتایج سال مالی بعد، به دلیل تفاوت با فرض مزبور، مستلزم تعدیل بااهمیتی در مبلغ دفتری دارایی یا بدهی مورد نظر باشد. در تمام موارد، واحد تجاری، ماهیت و مبلغ دفتری دارایی یا بدهی خاص (یا طبقه‌ای از داراییها و بدهیها) را که تحت تأثیر آن فرض قرار گرفته است، افشا می‌کند.
۱۳۲. موارد افشای بند ۱۲۲ درباره قضاوت‌های خاص، که مدیریت در فرایند بکارگیری رویه‌های حسابداری واحد تجاری انجام می‌دهد، با موارد افشای بند ۱۲۵ درباره منابع عدم اطمینان برآوردها ارتباطی ندارد.
۱۳۳. سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، افشای برخی مفروضات، به جز موارد مقررشده در بند ۱۲۵ را الزامی می‌کنند. برای مثال، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷، در شرایط خاص، افشای مفروضات اصلی مرتبط با رویدادهای آتی مؤثر بر طبقات ذخایر را الزامی می‌کند. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳ اندازه‌گیری ارزش منصفانه، افشای مفروضات بااهمیتی (شامل تکنیک‌های) ارزشیابی و داده‌های ورودی) را الزامی می‌کند که واحد تجاری برای اندازه‌گیری ارزش منصفانه داراییها و بدهیهایی که به ارزش منصفانه نگهداری می‌شود، از آنها استفاده می‌کند.
- سرمایه**
۱۳۴. واحد تجاری باید اطلاعاتی را افشا کند تا استفاده کنندگان صورتهای مالی بتوانند اهداف، خط مشی‌ها، و فرایندهای مدیریت سرمایه واحد تجاری را ارزیابی کنند.
۱۳۵. به منظور رعایت بند ۱۳۴، واحد تجاری موارد زیر را افشا می‌کند:
- الف. اطلاعات کیفی درباره اهداف، خط مشی‌ها و فرایندهای مدیریت سرمایه شامل:
۱. شرحی درباره آنچه به عنوان سرمایه، مدیریت می‌شود؛
 ۲. در مواردی که در ارتباط با سرمایه واحد تجاری الزامات برون‌سازمانی وجود دارد، ماهیت این الزامات و چگونگی بکارگیری الزامات در مدیریت سرمایه؛ و
 ۳. نحوه دستیابی به اهداف مدیریت سرمایه.
- ب. خلاصه داده‌های کمی درباره آنچه به عنوان سرمایه مدیریت می‌شود. در برخی واحدهای تجاری، بعضی از بدهیهای مالی را به عنوان بخشی از سرمایه در نظر می‌گیرند. شمار دیگری از واحدهای تجاری برخی اجزای حقوق مالکانه (مانند اجزای ناشی از مصون‌سازی جریان نقدی) را از سرمایه مستثنی می‌کنند.
- پ. هرگونه تغییر در قسمتهای (الف) و (ب) در مقایسه با دوره گذشته.
- ت. آیا طی دوره، تمام الزامات برون‌سازمانی سرمایه را که مشمول آن بوده، رعایت کرده است یا خیر.
- ث. پیامدهای ایجادشده، در مواردی که واحد تجاری الزامات برون‌سازمانی سرمایه را رعایت نکرده است.
- واحد تجاری، این موارد را بر مبنای اطلاعات درون‌سازمانی تهیه‌شده برای مدیران اصلی افشا می‌کند.
۱۳۶. واحد تجاری ممکن است سرمایه را به روشهای مختلف مدیریت کند و مشمول الزامات سرمایه متفاوتی باشد. برای مثال، یک مجموعه از شرکتهای ناهمگن ممکن است شامل واحدهایی باشد که عهده‌دار فعالیتهای بیمه و بانکداری هستند و در حوزه‌های مقرراتی مختلف فعالیت می‌کنند. در صورتی که افشای کلی الزامات سرمایه و نحوه مدیریت سرمایه اطلاعات سودمندی فراهم نکند یا درک استفاده کنندگان صورتهای مالی از منابع سرمایه واحد تجاری را مخدوش نماید، واحد تجاری باید اطلاعات جداگانه‌ای را برای هر یک از الزامات سرمایه که واحد تجاری مشمول آن است، افشا کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱

ارائه صورتهای مالی

ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است

الف. ۱۳۶. واحد تجاری در مورد ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزارهای مالکانه طبقه‌بندی می‌شود، باید موارد زیر را افشا کند (در صورتی که در جای دیگر افشا نشده باشد):

- الف. خلاصه داده‌های کمی درباره مبلغ طبقه‌بندی‌شده در حقوق مالکانه؛
- ب. اهداف، خط مشی‌ها و فرایندهای مدیریت تعهدات واحد تجاری برای بازخرید یا بازپرداخت ابزارهای مالی به درخواست دارندگان ابزارها، شامل هرگونه تغییر در مقایسه با دوره گذشته؛
- پ. جریان خروج نقد مورد انتظار برای بازپرداخت یا بازخرید آن طبقه از ابزارهای مالی؛ و
- ت. اطلاعاتی درباره نحوه محاسبه جریان خروج نقد مورد انتظار ناشی از بازپرداخت یا بازخرید.

سایر موارد افشا

۱۳۷. واحد تجاری باید موارد زیر را در یادداشت‌های توضیحی افشا کند:

- الف. مبلغ سود تقسیمی پیشنهادی یا اعلام‌شده قبل از تأیید صورتهای مالی برای انتشار، که طی دوره به عنوان ستانده مالکان شناسایی نشده است و مبلغ مربوط به هر سهم؛ و
- ب. مبلغ هرگونه سود سهام ممتاز انباشت‌شونده که شناسایی نشده است.

۱۳۸. واحد تجاری باید موارد زیر را چنانچه در جای دیگری از صورتهای مالی افشا نکرده باشد، افشا کند:

- الف. اقامتگاه و شکل حقوقی واحد تجاری، کشور محل تأسیس و نشانی مرکز ثبت‌شده آن (یا محل اصلی کسب و کار در صورتی که متفاوت از مرکز ثبت‌شده باشد)؛
- ب. شرح ماهیت عملیات واحد تجاری و فعالیتهای اصلی آن؛
- پ. نام واحد تجاری اصلی و واحد تجاری نهایی گروه؛ و
- ت. اطلاعات مربوط به طول عمر واحد تجاری در صورتی که واحد تجاری با عمر محدود باشد.

تاریخ گذار و اجرا

۱۳۹. واحد تجاری باید این استاندارد را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۰۹ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری این استاندارد را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

الف. ۱۳۹. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۷ (اصلاح‌شده در سال ۲۰۰۸)، بند ۱۰۶ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول جولای سال ۲۰۰۹ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. اگر واحد تجاری استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۷ (اصلاح‌شده در سال ۲۰۰۸) را برای یکی از دوره‌های قبل بکار گیرد، این مورد اصلاحی باید برای آن دوره اعمال شود. این اصلاح باید با تسری به گذشته بکار گرفته شود.

ب. ۱۳۹. ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر و تعهدات ناشی از انحلال (اصلاحات استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۲ و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱)، منتشر شده در فوریه سال ۲۰۰۸، بند ۱۳۸ را اصلاح و بندهای ۸الف، ۸۰الف و ۱۳۶الف را اضافه کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۰۹ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند و اصلاحات مربوط به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۲، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۹، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۷ و تفسیر ۲ کمیته تفسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی سهام اعضا در تعاونیها و ابزارهای مشابه را همزمان بکار گیرد.

پ. ۱۳۹. اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشر شده در می سال ۲۰۰۸، بندهای ۶۸ و ۷۱ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۰۹ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

ت. ۱۳۹. اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشر شده در آوریل سال ۲۰۰۹، بند ۶۹ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۰ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری این مورد اصلاحی را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

ث. ۱۳۹. [حذف شد]

ج. ۱۳۹. به موجب اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشر شده در می سال ۲۰۱۰، بندهای ۱۰۶ و ۱۰۷ اصلاح و بند ۱۰۶الف اضافه شد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۱ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی

۵۳۰

- ۱۳۹ ج. [حذف شد]
- ۱۳۹ ح. استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰ و ۱۲، منتشر شده در می سال ۲۰۱۱، بندهای ۴، ۱۱۹، ۱۲۳ و ۱۲۴ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰ و ۱۲، اعمال کند.
- ۱۳۹ خ. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳، منتشر شده در می سال ۲۰۱۱، بندهای ۱۲۸ و ۱۳۳ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳، اعمال کند.
- ۱۳۹ د. ارائه اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع (اصلاحات استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱)، منتشر شده در ژوئن سال ۲۰۱۱، بندهای ۷، ۱۰، ۸۲ تا ۸۵ و ۸۷، ۹۰، ۹۱، ۹۴، ۱۰۰ و ۱۱۵ را اصلاح، بندهای ۱۰ الف، ۸۱ الف، ۸۱ ب و ۸۲ الف را اضافه و بندهای ۱۲، ۸۱، ۸۳ و ۸۴ را حذف کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول جولای سال ۲۰۱۲ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.
- ۱۳۹ ذ. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۹ مزایای کارکنان (اصلاح شده در ژوئن سال ۲۰۱۱)، تعریف "سایر اقلام سود و زیان جامع" در بند ۷ و بند ۹۶ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۹ (اصلاح شده در ژوئن سال ۲۰۱۱)، اعمال کند.
- ۱۳۹ ر. اصلاحات سالانه - دوره ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۱، منتشر شده در می سال ۲۰۱۲، بندهای ۱۰، ۳۸، ۴۱ را اصلاح، بندهای ۳۹ تا ۴۰ را حذف و بندهای ۳۸ الف تا ۳۸ ت و ۴۰ الف تا ۴۰ ت را اضافه کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات، برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۳ یا پس از آن شروع می‌شود، با تسری به گذشته بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.
- ۱۳۹ ز. [حذف شد]
- ۱۳۹ ژ. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۵ درآمد عملیاتی حاصل از قرارداد با مشتریان، منتشر شده در می سال ۲۰۱۴، بند ۳۴ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۵، اعمال نماید.
- ۱۳۹ س. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹، منتشر شده در جولای سال ۲۰۱۴، بندهای ۷، ۶۸، ۷۱، ۸۲، ۹۳، ۹۵، ۹۶، ۱۰۶ و ۱۲۳ را اصلاح و بندهای ۱۳۹ ا، ۱۳۹ ج و ۱۳۹ ز را حذف کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۹ اعمال نماید.
- ۱۳۹ ش. پیبود افشا (اصلاحات استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱)، منتشر شده در دسامبر سال ۲۰۱۴، بندهای ۱۰، ۳۱، ۵۴ تا ۵۵، ۸۲ الف، ۸۵، ۱۱۳ تا ۱۱۴، ۱۱۷، ۱۱۹ و ۱۲۲ را اصلاح، بندهای ۳۰ الف، ۵۵ الف و ۸۵ الف تا ۸۵ ب را اضافه و بندهای ۱۱۵ و ۱۲۰ را حذف کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۶ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. افشای اطلاعات تعیین شده در بندهای ۲۸ تا ۳۰ استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ در ارتباط با این اصلاحات، برای واحدهای تجاری الزامی نیست.
- ۱۳۹ ص. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶ اجاره‌ها، منتشر شده در ژانویه سال ۲۰۱۶، بند ۱۲۳ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶ اعمال نماید.
- ۱۳۹ ض. [این بند اشاره به اصلاحاتی دارد که هنوز لازم‌الاجرا نشده است و بنابراین، در این ویرایش درج نشده است.]
- ۱۳۹ ط. [این بند اشاره به اصلاحاتی دارد که هنوز لازم‌الاجرا نشده است و بنابراین، در این ویرایش درج نشده است.]

کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (تجدیدنظر شده در سال ۲۰۰۳)

۱۴۰. این استاندارد، جایگزین استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی (تجدیدنظر شده در سال ۲۰۰۳) (اصلاح شده در سال ۲۰۰۵) می‌شود.